



TRUMPAI APIE VISKĄ

Rašo Jonas Valaitis, Lietuvių Radio WHOM Vedėjas

Didžiausia naujiena, tai buvo 4 d. Lietuvių salėj Newarke mūsų radio vakarėlis.

Kearney buvo vyčių suvažiavimas. Išrinkta valdyba: Dvasios vadas kun. Laurynaitis, pirmininkas Martinkus, vice-pirm. Damaskus ir Matulevičius, išd. Vainis, sekr. Stagniuė.

Elizabethė serga Alexiano Brothers liginėj kun. Budrevičius.

Elizabetho advokatas Brazinskas išsikūrė naujos namuos.

Sekmadienėj Bayonne parapijos salėj buvo Kėstučio draugijos vakariėnė. Ir jei kas gali pasakyti, kad stebuklų nėra, tai bayoniečiai įrodė, kad yra — net 50 naujų narių gavė. Na, vakariėniavo virš 300.

Siomis dienomis Tonsilitis liga labai sunkiai susirgo ponis Trečiokienė, Newarke.

Bayoniečiai parapijos salėj vasario 25 d. minės Lietuvos Nepriklausomybės sukautuves. Kalbės p. Klinga, Krušinskas ir Valaitis.

Brooklyniečio p. Vibriko žmona išvyko į Springfield, Mass.

New Yorke kyla naujas kumštinnikas Eddie Hogan, tai jaunus lietuvius.

Newarko Draugijų Sąryšio vakaro ir šiandien dar nepamirštam. Tai buvo didelis ir gražus vakaras. Sąryšio pirmininku yra ponas Šreibakauskas.

Brooklyne mirė Petraitis, Kairytė ir Budrys.

Susivienijimo L. Amerikoj New Yorko-New Jersey apskr. nauja valdyba: Trečiokas pirm.; Karsokas vice-pirm.; Strimaitis išd.; Bajoras sekr.

Lietuvių meno paroda Hotel Irvin, 308 W. 30 st., New Yorke vasario 11 d. pasibaigė.

Maspethietis Vaicaitis važiuodamas iš Philadelphia ties Princetonu automobiliaus sužeistas.

Labai gaila pranešti kad pūkiai vedusi Lietuvos Dainos Chora muzikos mokytoja p-lė Violeta Tamkiutė, iš Lietuvos Dainos Vedėjos pareigų pasitraukė. Lietuvos Daina kelis kartus dainavo ir per mūsų radio.

Maspethe pas kun. Balkuną svečiuojasi kun. Zolp iš Denver, Colorado.

Nelegaliai 6 metai atgal į Chicago įvažiavus, išdeportuota į Lietuvą ponis Vaškienė. Tačiau, kadangi vedus Amerikos pilietį, galės vėl grįžti.

Geriausių Amerikos artistų Chicago įvyko suvažiavimas, kuriame pripažinti ir ponai Byanskas ir ponis Misevičienė, lietuviai.

Lietuvoj norima steigti pervežamas lentpjuves. Vienoj vietoj mišką išpiovus, vežama į kitą vietą.

Laivakorėjų agentų Pirmininkas, Brooklynio dėdė Juozas Ambrozėjus Kalėdoms buvo pasiutus Prez. Rooseveltui Lietuvos medaus ir saldainių. Dabar gavo padėką.

Vokiečiai Nusileidžia Žydams

Vokietija pakeitė savo nusistatymą prieš žydus, ir išleido naują pavtarkymą, kad žydų daugiau nebepersekiojot jų pramonėje. Mat vokiečiai prisiminė Ispaniją ir Portugaliją, kurios taipgi buvo užsimojusios ant žydų ir juos išgujo laukan už savo teritorijos ribų. Šiandien jau gailisi, matydamos, klestint Olandijos prekybos, kuri suteikė žydams pastogę, bet jau per vėlu. Gal bus tas pats ir su Vokietija?

Vengrija Pripažino Tarybų Sąjungą

Budapeštas. — Iš Vengrijos atėjo žinios, kad vasario 6-tą dieną Vengrijos valdžia pripažino Tarybų Sąjungą ir už poros savaitių iš Rusijos atvažiavus Vengrijon diplomatinė misija dėl užmezgimo prekybinių sutarčių. Pažymėtina, kad Vengrija buvo viena iš didžiausių Sovietų priešininke, bet Mussoliniui tarpininkaujant, jos prestizija buvo nugalėta užmezgimo draugingos sutarties su Tarybų Sąjunga.



No. 7-tas Telefonas Dial 5-1094 WORCESTER, MASS. 17-tą VASARIO (FEB.) 1934 M. Kaina 6 Centai VOL. XVII

Socialistai Vėl Kovoja, Po Pasitraukimo Iš Vienos

Vienna, Austrija. — Privertsi aplieisti savo tvirtovės Floridsdorfe, per Dunojaus upę, kada namai buvo sunaikinti ir sudeginti susirėmimo su valdžios kareiviais, Vienos kovojantieji socialistai pasitraukė pietų link prie upės, užėmė naujas pozicijas ir laikė jas prieš valdžios kareivių pulkų užpuolimus.

Vienok, iš provincijos, oficiališkos žinios pauduoda, kad Austrijos naminio karo trečia diena užsibaigė su sugrąžinta tvarka.

Nepaisant to, kancleris Dollfuss, per radio, kreipėsi į darbininkus sustot priešintis prieš valdžią. Jisai taipgi pasiūlė, kad tie, kurie nuo vienuoliktos valandos nakties iki 7-tos valandos ryto nustos priešintis ir pasiduos valdžiai, gali tikėtis amnestijos, neįskaitant vadus. Jisai ypač šaukėsi prie moterų, kad jos paragintų savo vyrus, tėvus ar brolius padėt savo ginklus į šalį.

Nežiurint to, kad buvo pranešta, kad socialistų pasipriešinimai Viennoje nustojo, vistiek kilo riaušės arti ir įvairiose sostinės dalyse. Gynėjai iš Floridsdorfo jau užėmė naujas pozicijas Kagarane, Stalaune ir Hirschaetene. Didelis butų budinaks Goethehofas, Kagarane, yra liepsnose ir jo gynėjai be perstojimo šaudė į valdžios kareivius.

Karo Pavojaus Nėra?

Užsienių reikalų ministras dr. D. Zaunius sausio mėn. 19 d. lankėsi Panevėžyje. Atvažiavusį ministrą stotyje sutiko L. T. S. apskrities pirmininkas p. Vabalas ir Panevėžio apskrities viršininkas p. Staškevičius. Vakare p. ministras šaulių teatre, publikos sutiktas karštu delnų plojimu, skaitė įdomią paskaitą apie Lietuvos užsienių politiką, kurios mintį čia talpiname:

Dr. Zaunius, liedsdamas ekonominius klausimus, pažymėjo, kad pasaulinė krizė yra kilusi dėl didėjimo gamybos aciu sparčiam techniskam progresui. Tas progresas palietė ne tik pramonę, bet ir žemės ūkį. Gamyba jau nežino jokių ribų ir toks intensyvus jos didėjimas sąryšyje su vartojimo sumažėjimu, sukėlė įvairias valstybių importo varžymo priemones. Pasaulis prekybos santykiuose atsisakė nuo didžiausio palankumo principo ir perėjo į kompensacijos sutarčių sistemą. Lietuvoje, palyginti su kitomis valstybėmis, lig šiol suvaržymai nebuvo dideli. Importui reguliuoti Lietuva yra panaudojusi tik licenzijas. Lietuva tačiau taip pat eina prie kompensacijos principo ir yra viltingas, kad, pritaikius jį empiriškai, savo ūkio energiją padidins.

Perleidamas prie užsienio politikos klausimų dr. Zaunius palietė visas aktualiasias šiuo dienų pasaulinės politikos problemas, ypatingai pabrėždamas naujus santykius tarp Berlyno ir Maskvos. Tų kraštų santykiai yra visiškai pasikeitę. Jie vienas nuo antro nutolo. Dabar Rytų Europoje tarp didžiųjų faktorių yra susidariusi pusiausvyra. Kartu su tuo padidėjo Lietuvos ir bendrai Baltijos valstybių svoris Rytų Europos politikoje ir teikia visokių galimimų ateičiai.

Santykiuose su Vokietija Lietuva visuomet laikėsi nuomonės, kad ekonominių klausimų negalima painioti su politiniais. Negalima politiniuose klausimuose naudoti ekonominius faktorius kaip spaudimo priemones. Lietuva nori su Vokietija gerų kaimyniškų santykių, bet negali atsisakyti nuo savo teisių ir nė vienu žingsniu nenulieis. Visos priemonės, kurių imtasi Klaipėdos krašte, yra ir teisėtos ir gyvendintos.

KLAIPĖDOS VOKIEČIAI RUOŠĖ COUP D'ETAT

Washington, D. C., vasario mėn. 9 d. "ELTOS" iš Kauno pranešimu, saugumo policija, pirmiau gavusi žinių apie vokiečių partijų priešvalstybinį veikimą Klaipėdos Krašte, dokumentalniais įrodymais nustatė, kad Socialistische Volksgemeinschaft (Socialistų Liaudies Susivienijimas) partijos vadas Neumanas, padedamas tos partijos jaunimo skyriaus vado Lappinso, susižinodami su užsieniu sistematingai rengė valstybės išdavimą. Taipogi nustatyta, kad Christlichsocialistische Arbeitergemeinschaft (Krikščionių Socialistų Darbininkų Susivienijimas) savo veikimu rungtyniavo su Neumanno partija panašia nusikalstama linkme. Tų faktų akivaizdoj saugumo policija, norėdama likviduoti pragaistingą darbą, šiandien suėmė Neumanną, Lappinso partijos raštinės tarnautoją Lemmą ir jaunimo skyriaus narį Klingerį. Policija taipogi iškratė paminėtų partijų ir Kulturbundo (Kulturos Sąjungos) raštines ir eilę žymesnių tų partijų veikėjų.

tuva nori su Vokietija gerų kaimyniškų santykių, bet negali atsisakyti nuo savo teisių ir nė vienu žingsniu nenulieis. Visos priemonės, kurių imtasi Klaipėdos krašte, yra ir teisėtos ir gyvendintos.

Su Baltijos valstybėmis santykiai geri ir yra galimūmų dar didesniai susitartinimui. Santykiuose su Lenkija nėra įvykę jokių pakeitimų. Lietuva pasirengusi su Lenkija kalbėti, bet negali kalbėti tol, kol nėra sutarkytas Vilniaus klausimas.

Karo pavojų dr. Zaunius paneigė ir laiko tą klausimą neaktualiū net Tolimuos Rytuose, ypač sąryšyje su susitarimu Sovietų Rusijos ir Jungtinėmis Valstybėmis.

Baigdamas dr. Zaunius pabrėžė, kad tarptautinis Lietuvos svoris padidėjo ir Vilniaus ir Klaipėdos klausimais. To svorio šnaudojimo sąlyga: tautos vieningumas, susipratimas ir susicementavimas. "Jei eisime Tautos Vado rodomu keliu, Lietuvai pavyks įgyvendinti savo politinius uždavinius, nes jiems įgyvendinti sąlygos pasidarė daug palankesnės. Nuo mūsų pačių priklausoma ateitis ir laimė. Tik reikalinga eiti drausmingu darbo keliu" — baigė p. ministras savo paskaitą.

Paskiau panevėžiečiai surengė arbatėlę, kurioje p. ministras dar kalbėjo, paaikšindamas savo paskaitoje išskeltus klausimus. Šeštadienį, p. ministras žymiųjų panavėžiečių palydėtas, išvyko į Kauną.

Šamokslas ir Apgavystė Oro Pašto Sutartyse

Washingtonas, D. C. — Generalis Pašto Viršininkas Farley paaikšino priežastis, kodėl naminės oro pašto sutartys buvo visos panaikintos ir armijos lėktuvam bus pavesta vežioti pašta. Tos priežastys yra, kad nebuvo išpildytas įstatymas, reikalaujantis konkurso siulymų ir, kad neįstojai gavo kontraktus, paremtus ant šamokslu arba apgavystės. Ponas Farley paaikšdamas administracijos poziciją senatoriui Black, kurs yra pirmasis specialės Senato komisijos ištyrinėt oro pašto ir vandenyno pašto kontraktus, sykiu pristatė ir dokumentus, įrodančius panaikinimą konkurso siulymus.

Oro pašto kontraktai su britiškomis firmomis bus užbaigti pirmadienio vidurnaktį, ir Armijos Oro Korpusas pradės vežioti pašta. Prezidentas pranešė, kad nebus pakeista viršminėta tvarka. Jisai taipgi pranešė, kad komisija ištyrinėja kontraktus, padarytus su laivais pervežimui pašta per vandenyną ir neužlėg tikimasi abelno perorganizavimo šioje srityje. Pulkinkas Lindberghas bū-

Italų Kareiviai Renkasi Arti Austrijos

Roma. — Laikraštis "Giornale d'Italia" patalpino žinią iš Paryžiaus, jog italų kareivių pulkai renkasi arti Austrijos sienos. Laikraštis pridurė žinios pabaigoje, kad nežino ar gali but teisybė. Užsienio Biuras paskelbė, jog tokiu kareivių pulkų judėjimui visai neįvyko. Kadangi laikraštis Giornale d'Italia yra skaitomas kaip artimiausias prie valdžios, tokios žinios sukėlė daug susidomėjimo.

Žinios, kurios prasidėjo Romoje ir buvo pasiutus francozo korespondento Paryžiaus laikraščiu ir buvo telegramu atgal persiutus į Romą patalpinti į Giornale laikraštį, pažymėjo, kad judėjimas buvo įvykdytas pagal padarytą planą. Italijos Armijos generalio stabo prieš kelis mėnesius strategijos tikslams

Pereitą spalį mėnesį jau buvo žinoma, jog 20,000 kareivių iš Verona bus pasiusti į Bolzano, daug artiau Austrijos sienos. Žinia iš Paryžiaus sakė, pulkai siunčiami taipgi į Trieste ir Padua. Yra gandų, buk Italijos valdžia bijo kad naziečiai nepaimtų Austrijos valdžios. Naziečių valdžia nebutų Italijos pakencijama, nes pasekmė to butų Austrijos-Vokietijos susivienijimas.

Vokiečių Akcija Pabaltijo Valstybėse

Nacionalsocialistams išgalėjus Vokietijos valdžioje, nors ir nedidelės vokiečių kolonijos Estuose, Latvijoje ir Lietuvoje pradėjo smarkią akciją. Estuose ir Latvijoje pradėjo organizuotiis kariškiai susiorganizavę buriai, turintieji tikslą tuos kraštus jungti prie Vokietijos. Nemažesni aktingumą parodė ir mūsų vokiečiai Klaipėdos krašte, kur atsirado asmenų, niekinančių mūsų valstybę ir pradėjusių jaunimą mokyti kasti apkasus ir vartoti ginklus, su tikslu juos pavartoti prieš karštą. Kaip Estuose ir Latvijoje, taip ir Lietuvoje, tie karingi vokiečiai pasijuto esą vokiečių veržimosi į rytus laidai. Bet Estuose ir Latvijoje jie buvo greitai suvaldyti. Kaikurie iš jų, pas kuriuos buvo rasta kompromituojančios medžiagos, buvo iš tų valstybių išsiusti arba pasodinti į kalėjimą. Ir Klaipėdos komendantas buvo keletą smarkiai nubaudęs, o naujasis Klaipėdos gubernatorius rado reikalingu 101 Vokietijos pilietybę, gyv. ir tarnaujančių Klaipėdos krašte, visai iš Lietuvos išsiusti. Šis gubernatoriaus žygis sukėlė krašte didelį pasitenkinimą.

Šia proga turime pažymėti, kad čekoslovakiai visiškai uždūrė hitlerininkiškos krypties vokiečių organizacijas ir konfiskavo jų turta.

DR. ŠAULYS PAKVIESTAS KAUNAN

Užsienių ministerijos kviečiamas Kaunan yra atvykęs Lietuvos pasiuntinys Vokietijojej Dr. Šaulys, painformuoti yriausybę ir pasitarti dėl Vokietijos spaudos, radio ir kitų oficialių vietų varomos propagandos prieš Lietuvą. Taip pat bus pasitarta ir dėl Lietuvos Vokietijos ekonominių santykių. Maskva. — Lenkų užsienių ministras Bekas išvyko Maskvon ir ten tarsis su rusais link Pabalties sienų saugumo nuo hitleristų antpuolių. Sakoma, kad ir Lietuviai konferuoja su Lenkais dėl nacių veikimo Klaipėdos krašte.

LIETUVOS ŽINIOS

Lietuvos vyriausybė įteikė griežtą protesto notą Vokietijos vyriausybei, kuri paskutiniu laiku pradėjo daryti visokius neteisėtus suvaržymus mūsų prekems įvežti.

Klaipėdos vokiečių laikraščiai smarkiai susinerino net del straipsnio "Lietuvos Aided". Tame straipsny siuloma steigti Klaipėdoje universitetą. Mat, vokiečiai net mokslo įstaigos bijo.

Lietuvos aero klubas išleido atsisaukimą, kuriame pranešama, kad del Janušausko skridimo į Lietuvą nėsą prašyta aukų. Tačiau klubas pasirengęs skirti 1.000 litų, jei bus prašoma.

Į Kauną atvažiuoja švedų ir italų dainininkai.

Išrinktas naujas Klaipėdos krašto seimelio prezidiumas, kurio nariai nemoka lietuviškai.

Užsienio lietuviams remti narių rėmėjų trečiame paskirstyme 3000 litų laimėjo Skuodo gyventoja Bernotienė. Po 400 lt. teko vienam šiauliečiui, Svedasams, Kalnaberžei, Troškunams, Kaunui ir Marijampolei.

Plečkaitininkas Slavinskas, 1929 m. nužudęs policijos valdininką Kraupą, kariuomenės teismo nubaustas kalėti iki gyvos galvos.

Kaune esą apie 6.600 namų savininkų. Iš namų su šeimomis gyvena apie 40.000 žmonių. Visi namai esą verti 300.000.000 litų.

Per praetų metų 11 mėnesių Lietuvoje įvyko 18.535 vedybos. Atidėtos derybos su anglais.

Zemės ūkio rumai jau parengė įstatymą kovai su javų rudimis. Vasario 4 d. įvyksta Kaune lietuvių verslovininkų konferencija.

Rengiamasi pakeisti pilietybės įstatymą.

Prof. Voldemaras padavė prašymą, kad jį priimtų į universitetą Lietuvos istorijai dėstyti.

Pernai iš Lietuvos išžystius išvyko 1161 žmonės. Daugiausia išvyko žydų į Palestiną ir kitus kraštus.

Visoje Lietuvoje pernai per 11 mėnesių gimė 56.487 vaikai, mirė žmonių 29.335. Vadinasi, žmonių padaugėjo 27.152. Mirimai sumažėjo (palyginus su 1931 — 1932 m.) 13,8%, gimimų — 4,8%, o natūralinis žmonių prieauglis padidėjo 13,8%.

Lietuvoje dabar didesni miestai turi telefono abonentų: Kaunas 4.800, Klaipėda 1450, Šiauliai 570, Panevėžys 460 ir t.t.

Kaune šiuo metu yra 1.700 bedarbių, kuriems miesto savivaldybė suteikė darbo.

"Maisto" b-ės skerdyklos pernai paskerdė 451.705 kiaules, 24.639 galvijus, 37.089 veršius ir avis. Užsienin išgabenta mėsos produktų už 42.500.000 litų, vidaus rinkoje parduota už 7.000.000 lt. Sunaudota gyvulių mažiau kaip užpernai 5 1/2%.

Kiaulės buvo superkamos 74 punktuose. Daugiau kaip po dešimtį tukstančių supirkta: Tauragėje 17.811 kiaulių, Panevėžy 16.031, Utenoje 15.345 ir t.t.

Iš Lietuvos į Ameriką keta vežti degtinės ir krupniko, kuri amerikoniai gana mėgsta.

Numatoma tobulinti linų auginimą ir gamybą.

Zemės bankas vėl pradėjo ukininkams teikti paskolų.

Medžiotojams už brokonieriaus sugavimą priskaitoma 50 tškų.

Per 1919 — 1933 metus, vykdančios žemės reformą, išduota nuosavybėn 440.449 ha žemės, iš jų naujakuriai gavo 349.551 ha, mažžemiai 85.125 ha ir t.t. Viso iš minėtos žemės sudaryta sklypų 70.194 vienetai.

Klaipėdos krašto karo komendantas nubaudė kelis išsiskėličius, jų tarpe vieno vokiško laikraščio redaktorių 5000 lt. už kiršinimą visuomenės.

LIETUVIAI AMERIKOJ

Hartford, Conn.

PAVYZDINGI VGF RĖMĖJAI
 VVS vietos kyriaus komiteto nariai besirūpinami VGF va-
 jaus reikalais nemažai padirbė-
 jo platindami Vilniaus pasus ir
 ženklelius įvairiais būdais. Kom-
 iteto narys p. S. Piktorna iš-
 kėlė naują iniciatyvą surengdam-
 as whist lošėjų grupelės pokil-
 į, kuriame gauta pajamų del
 Vilniaus Geležinio Fondo. Inicia-
 tyva persimetė į kitą vietos
 lietuvių pavyzdiną šeimą pp.
 Januškevičių, rūpesčių ir pas-
 tangomis gerb. ponios Januš-
 kevičienės ir jos dukrelės Mary-
 tės ir Sofijos tapo surengtas la-
 bai įspudingas vakarėlis pp. Ja-
 nuškevičių namuose del VGF
 labo.

SVEČIAI PAVAIŠINTI, VGF LIKO GRAŽAUS PELNO

Dėka gerb. p. Januškevičienės,
 jos surengtam vakarėly prie
 puikių vaišių, burelis VVS,
 susirinkę, gražiai ir labai sma-
 giai laiką praleido besikalbėda-
 mi apie sostinės Vilniaus vada-
 vimo reikalus. Greta to, bure-
 lis svečių žaidžiamis kortų lošime
 (Whist) maloniai laiką praleido.
 Pramogėlė davė Vilniaus Gelež-
 iniui Fondui pajamų aukoms r
 už parduotus Vilniaus ženklelius,
 bendrai \$6.50; tai nemaža pa-
 rama. Šita gerb. pp. Januške-
 vičių šeimos praklini pramogėlė
 yra pažymėtina del to, kad pir-
 ma tokia mūsų kolonijoj ir gal
 visoj Amerikoj, tai gražus pa-
 vyzdis parodytas kitų kolonijų
 lietuviams..

KAIP YRĄ GERI NORAI, TAI BUNA IR RODA

Rašančiam šiuos žodžius teko
 girdėti, kad blogi laikai ir blo-
 gos sąlygos, kad nėra galimybių
 paremti VVS akcija ir Vilniaus
 Geležinį Fondą, tačiau kuomet
 randasi geri norai, tai buna ir
 roda ir galimybė. Šiuo atžvil-
 giu gerb. pp. Januškevičių še-
 ma ir jos draugai VVS rado
 budą ir galimybės sukelti \$6.50
 į Vil. Geł. Fondą labai lengvu
 būdu. Daleiskim, kad jei Ame-
 rikoje bent didesnė lietuvių
 kolonijose atsirastų po dešimti
 tokių šeimų kaip pp. Januškevi-
 čiai, kiekviena jų sukeltų ren-
 giamose pramogėlose po šėsis
 dolerius kapitalo į VGF, tai
 bendra suma susidarytų ma-
 žiausia apie 2 tukst. dolerių.
 Šis įvykis faktas rodo, kad ku-
 met yra geri norai, tai buna ir
 geros pasekmės ir randamos ga-
 limybės by kokio tikslo pasieki-
 mi. Patartina kitų kolonijų
 lietuviams pasekti pp. Januške-
 vičių pavyzdį kapitalo kėlimui
 ir Vilniaus Geležinį Fondą.

HARTFORDIEČIŲ TAUTYBĖ

Sekmadienį, vasario 11 d.
 gerb. vietos lietuvių parapijos
 kleb. kun. Jonas Ambotas iš
 ambono pranešė, kad bus spe-
 ciališka gražiai švenčiama nepri-
 klausomybės diena. Penkta-
 dienį 16 d. vasario ryte bus
 šv. mišios. Ketvirtadienio vaka-
 ras mokyklos vaikučiai turės sa-
 vo vakarėlį, kuriame, ant kle-
 bono pareiškimo, mes norime į-
 skiepti į vaikučių širdes lie-
 tuvių nepriklausomybės dienos
 svarbą, kad jie augdami galėtų
 atmint vasario 16 d. reikšmę lie-
 tuvių tautai. Taipgi, šis prane-
 šė, kad sekmdienio vakare bus
 Hartfordo visų lietuvių bendras
 vakaras paminėjimui nepriklau-
 somybės dieną su gražium pro-
 gramu. Taip vietos lietuvių
 rengiasi minėti tautos šventę.
 Šitoje veikloje reiškiasi Hart-

fordo lietuvių tautybė — patri-
 jotiškumas ir tautinis susiprati-
 mas.
 "A. L." Reporteris

Baltimore, Md.

AMALGAMEITŲ UNIJOS SILPNUMAS IR STIPRUMAS
 Jau kartą buvo rašyta "Am.
 Lietuvy" ir kituose laikraščiuose,
 kad tulum lietuvių rubsiuvių
 kontraktoriui susipykus su
 darbdaviu, unijos sutikimu buvo
 atimtas nuo jo darbas ir atiduo-
 tas kitam, taipgi lietuviui kon-
 traktoriui, kuris paimdamas tą
 darbą turėjo paimti ir tuos dar-
 bininkus, kurie pirmiau dirbo tą
 darbą ir ant ko kontraktoriaus
 buvo sutikęs, o vėliau tą savo
 sutikimą paneigė ir unija negalė-
 jo jo priversti pildyti to, ant
 ko buvo sutikęs. Reiškia, kon-
 traktoriui užsispyrus priešintis,
 galingoji unija, pasidarė bejėgė
 nugalėti tą kontraktorių; tačiau
 iš kitos pusės žiurint, tai pati
 unija buvo ant tiek galinga, kad
 tą užsispyrėli kontraktorių pri-
 vertė iškolektuoti iš darbininkų
 unijai priklausančias duokles.

Dabar kyla klausimas, ar iš-
 tikrųjų tokis griežtas kontraktori-
 us taip lengvai unijos tapo
 pergalėtas? Anaipol ne. Čia
 tarpe unijos ir kontraktoriaus
 buvo, kaip žmones kalba, pada-
 rytas "žydiškas gišeftas". Reiš-
 kia, unija leido kontraktoriui si-
 joti per savo rėtį darbininkus, o
 kontraktoriui sutiko už tai at-
 silgynti unijai, išimant iš dar-
 bininko "pėdės" kas savaitę po
 45c kaipo unijines duokles. Mat,
 toje dirbtuvėje dirba apie 200
 darbininkų ir unijai buvo daug
 svarbiau su kontraktoriaus pa-
 gėla iškolektuoti unijines duok-
 les negu kontraktorių priversti
 imti tokį darbininką, kokis, pa-
 gal aukščia minėtą sutartį, tu-
 rėjo būti unijos pasiūstas. To-
 liau, kontraktoriui, kuris buvo
 netekęs darbo po dviejų mėnesių
 laiko, susirado sau kitą darb-
 davi ir parsigabenes darbą jau
 rengėsi pradėti dirbti, tačiau
 kaip greitai unija sužinojo, su-
 stabdė jam tą darbą; sako, "tas
 darbas tau nepriklauso, priklaus-
 o kitam kontraktoriui". Bet
 čia ir vėl paaiškėjo unijos virši-
 ninkų neteisingumas, ir štai ka-
 me: mat, tos firmos darbas di-
 džiuoj yra dirbamas italų rub-
 siuivyklose, ir kuomet sužinojo,
 kad ir lietuvis kontraktorius
 (nuo kurio buvo atimtas kitos
 firmos darbas) gavo darbą, tai
 italai pakėlė protestą, o unijos
 vyriausia galva Baltimoreje bu-
 damas italas, tuoj tai firmai pa-
 grumėjo streikui, jeigu bandys
 duoti lietuviui kontraktoriui
 darbą. Ir taip tas lietuvis,
 rubsiuvių kontraktoriui liko ant
 juodo listo padėtas ir niekur ne-
 gali darbo gauti, kartu ir dalis
 jo buvusių darbininkų irgi jau
 du mėnesiai kaip vaikšto gatvė-
 mis, negalėdami niekur darbo
 gauti.
 Taip dalykams stovint, darbi-
 ninkai, bedarbiai jau atvirai
 pradeda kalbėti, kad Baltimoreje
 rubsiuivims kaip ir angliak-
 siams, reikės tvirti naują uniją.
 Darbininkas

New York, N. Y.

Nuo sausio mėnesio 27-tos dien-
 os iki vasario 11-tos, Irvin
 Viešbutyje buvo rodomi artistės
 Natalijos Jasiukynaitės ir Igno-
 to Banasevičiaus piešiniai. Bu-
 vo galima matyt paveikslus nuo
 10-tos valandos ryto iki 10-tos
 valandos vakaro. Ižanga buvo
 už dyką.

Rochester, N. Y.

VVS SKYRIAUS VEIKIMAS
 Vietins VV Sąjungos skyrius
 laikė savo mėnesinį susirinkimą,
 sausio 23-čią dieną, bažnytinėje
 svetainėje. Išklaušę valdybos
 pranešimus ir nutarimus iš pe-
 reito susirinkimo, buvo svarsty-
 ta įvairūs dienos reikalai. Vien-
 as iš svarbiausių tarimų buvo
 prisirengimas prie vasarinio iš-
 važiavimo arba gegužinės, ben-
 drai su vietos ukrainiečiais, su-
 kėlimui aukų Vilniaus vadavi-
 mui ir politiniams reikalams.
 Svarstant skyriaus reikalus,
 prietai prie išvados, kad skyriui
 būtina reikalinga turėti kores-
 pondentą propagandiniams tiks-
 lams. Skyrius taipgi pasiryžo
 su didžiausia energija darbutis
 Vilniaus Vadavimo tikslui. Ro-
 chesterio lietuvių prisidėjo prie
 Lietuvos sušelpimo ir grąžinimo
 nepriklausomybės ir užtai užsi-
 pelnė garbingą vardą tarpe A-
 merikos lietuvių. Tad, Ameri-
 kos lietuvių, apsisaugokit, kad
 mes savo senu patyrimu, nepa-
 darytumem gėdos didelėms ko-
 lonijoms.

MIRĖ MOTIEJUS BALTRUŠAITIS

Sausio 28-tą dieną, 4-tą va-
 landą ryto "Strong Memorial"
 ligoninėje mirė Motiejus Baltru-
 šaitis, apie 59 metų senumo.
 Jisai atvyko į Rochesterį apsi-
 gyvent 1910 metuose. Tuoj lai-
 ku jis nors prisidėdavo prie vie-
 tos katalikiškų draugijų, vienok
 jisai veikdavo ir kairiuose
 draugijose. Prie Tėvynės My-
 lėtojų kuopos priklausė nuo
 1913 metų, paskui prie Sanda-
 ros 21 kuopos, gi paskui prie
 Tautos Fondo 24-to skyriaus
 1915 metuose. Tais metais pe-
 rėjo prie pašalpiinių katalikiškų
 Sv. Jurgio ir Petro ir Povyio
 draugijų.

Per du metu buvo parapijos
 globėju ir iki pat mirties pri-
 klausė prie naujos bažnyčios
 statymo darbuotojų burelio. Ne-
 buvo Lietuvių nė šioj kolonijoj
 nė vienos darbuotės prie kurios
 a.a. Motiejus Baltrušaitis nebu-
 tų prisidėjęs darbu ir auka. Iš
 Lietuvos paėjo nuo Mariampolės
 krašto. Jisai gražiai išauklėto
 du sunu, Vytautą ir Alfonsą.
 Tai viena iš pavyzdinų lietu-
 vių šeimynų šiame mieste.

KAIP ATSINĖSAMA Į S. B. PIKTURNOS RAŠTĄ

"Amerikos Lietuvis" vasario
 3-čios dienos numery, po antgal-
 vių "Vilniaus Vadavimo Darbai
 Lietuvoje, Amerikoje ir Kitur",
 p. S. B. Piktorna gana nuosek-
 liai išdėstė Vilniaus Vadavimui
 Sąjungos tolimesnes užduotis,
 ypač kada paminėjo, jog reik
 rūpintis apie propagandą. Mano
 manymu, rodos yra labai teisin-
 gas pastaba. Nors iš laikrašties
 pusės yra veik užtektinai pro-
 pagandos, vienok gyvos agitaci-
 jos dar stokuoja, del pasekming-
 gesnio praplatinimo VVS skyri
 darbuotės. Pagelbėjome Lietu-
 vai atgaut Nepriklausomybę, dabar
 reikalinga atvaduot pavergtą
 Vilniaus kraštą. Tai sunkus
 darbas, prie ko turime eiti vi-
 sokiems galimais būdais.

Dabar kas link S. B. Piktur-
 nos manymo, jog reikalinga iš
 VVS Centro Komiteto žymų as-
 menų pakviest į Ameriką, pa-
 ža-dint Amerikos Lietuvius prie
 didesnės darbuotės, tai irgi la-
 bai naudinga. Bet, mes roches-
 teriečiai, norime pranešti, jog
 mes gruodžio mėnesio 20-tą dien-
 ą, 1933 metuose, pasiuntėm ap-
 draustą laiką profesoriui M. Bir-
 žiškaui ir "Musų Vilniaus" re-
 daktoriui V. Uždavinui, kvie-
 čiant kokį tinkamą žmogų, iš jų
 tarpo, atvykt į šią šalį su pa-
 gelba agitacijos varymo reikale.
 Mes patartumem dar kiek pa-
 laukt, pakol ateis nuo jų ats-
 kymas. Tuomet mes per spau-
 dą visiems pranešime. Tik ta-
 da bus galima imtis už platesnio
 veikimo minėtoje linkmėje. Jau
 laikas gauti iš Centro atsakymą.
 Antanas Žeimys

Hartford, Conn.

ATITAIŠYMAS KLAIDOS
 "A. L." Nr. 4-me korespon-
 dentas iš Hartfordo SLA. 124
 kp. pirmininkas, rašydamas apie
 SLA. kuopos reikalus, pakarto-
 jo mano trumpą pastabėlę apie
 VVS. skyriaus išlaidas, pasaky-
 tas SLA. 124 kp. susirinkime.
 Turiu pastabėti, kad toji mano
 pastabėlė pirmininko ne taip su-
 prasta ir be to dar perdėta, nes
 jei but žinota, jog toki maži
 dalykėliai papuls į spaudą, tai
 būtų pasakyta, jog, VVS.
 skyrius rengdamas suvažiavimą
 ir užkandžius (liepos mėn.,
 1933 m.) turėjo ir pajamų ir
 tos pajamos padengė kuone pu-
 sę išlaidų.

Jei ta savo pastabėlę VVS.
 skyriaus raštinės vedėjams pa-
 dariau nesmagumų, tai didžiai
 atsiprašau ir pareiškiu, kad tai
 tas palyginimas išėjo taip sau
 iš mažo prisiminimo, jog už
 mažas išlaidas, kurios draugi-
 jose pasidaro, neverta kelti ne-
 smagumų.

J. Sekys,
 buv. VVS. sk. vice-pirm.

Long Island, N. Y.

LONG ISLANDIEČIAI RUŠIAI APVAIKŠČIOTI LIETUVOS NEPRIGULMYBĖS ŠVENTĘ

Suffolk ir Nassau apskričių
 lietuvių rengiasi prie šio ap-
 vaikščiojimo su didžiausiu pasi-
 ūventimu ir pasiryžimu dėti pa-
 stangas, kad tas apvaikščiojimas
 liktusi ilgai atmenamas. Šiame
 darbe ne tik pavieniai, bet ir or-
 ganizacijos prisidėjo, kaip tai
 Susivienijimo 333 kuopa, Vaiz-
 bos Butas, Piličių Kliubas Port
 Jefferson, Jaunuolių Kliubas, E.
 Setuoket. Taipgi girdėti, kad iš
 Huntington Susivienijimo kuopa
 ir E. Hampton ir gi Susivieny-
 mo kuopa dalyvaus. Todėl gi
 nėra mažiausios abejonės, kad
 ši šventė bus apvaikščiojama
 skaitlingu burių tėvynainių. Ir
 kas gi nedalyvaus šioje šventė-
 je? Kaip girdėti kalbančius pa-
 šaliais, tai pados nei vienas ne-
 žada likti namie ir todėl smagu
 jaustis, kad pasekmės priduos
 daugiaus energijos veikian-
 tiems, o ateityje bus veikama
 stropiau. Tad gerbiamieji, bro-
 liai, lietuvių, kurie dar negir-
 dėjotie iki šiol, šio kilnaus, ap-
 vaikščiojimo, tad malonėkit pa-
 sižymėti šią dieną, vasario 17-
 tą ir dalyvaukit visi. Nors ši
 diena yra truputį vėliaus negu
 turi būti, bet del parankumo
 mums visiems dalyvauti šioje
 iškilmėje, yra pataikyta šešta-
 dienio vakaras, vasario 17-tą,
 Walter svetainėj, Yaphank, L. I.

Programa prasidės 8-tą val.
 vakare. Programme yra pasiza-
 dėję dalyvaut gerbiamas operos
 artistas Babravičius, taipgi po-
 nia Strumskienė. Iš kalbėtojų
 kalbės "Vienybės" redaktorius
 Tyliava, taipgi kalbės ir an-
 glas kalbėtojas, bet vardo nesu-
 žinojau.

Todėl, Long islandiečiai, rods
 šioje aplinkėjė niekad nebuvo
 progos išgirsti tokią programą,
 bet ir vargi sulauksim kada iš-
 girst, jei šiame parengime neat-
 silankysim, nes gerb. Babravi-
 čius išvažiuoja Lietuvon ir gal
 daugiaus negrįš šion šalin nieka-
 dos. Todėl gi sakau, nepamirš-
 kit šios linksmos šventės ir sy-
 kiu pasiklausykit p. Babravi-
 čiaus dainelių, o tikiau, kad bus
 sit pilnai patenkinti visu kuom.

Pasiklausę dainelių ir prakal-
 bų, bus dar viena programo da-
 lis — kas mylės, tai ir pašokt
 galės su savo kaimynėliais.
 Šis paminėjimo parengimas
 daromas ne del kokio pasipini-
 gavimo, bet tik del to, kad mes,
 visi, broliai lietuvių, galėtumem
 įeiti ir pasidžiaugti Lietuvos
 Nepriugulmybės 16 metų gyvavi-
 mo sukaktuvėm. Jog visos
 tautos taip daro, kurios taip gy-
 vuoja, tad mums, lietuviams
 irgi yra linksma, kad ir mes
 galime pasidžiaugti ir pasidi-
 džiuoti minėdami Lietuvos Ne-
 priklausomybės sukaktuves.

Tad broliai, lietuvių, visi lygi
 vieno turim būti viršminėtame
 Lietuvos 16 metų sukaktuvių
 minėjime.
 J. Spurga

Beloit, Wisconsin

Sulyginus su kitomis lietuvių
 kolonijomis, mūsų mieste yra
 labai mažai lietuvių — tiktai a-
 pie 45 šeimynos. Šio miesto lie-
 tuviai visi paprastai dirbininkai.
 Nėra jokio veikimo pas mus.
 Niekas neatvažiuoja rinkt aukų
 del Lietuvos naudos ar del an-
 tro skridimo per Atlantiką.
 Mums malonu skaityti apie di-
 delių mūsų brolių lietuvių kol-
 onijų darbuotę. O mes čia esame
 kaip ir užmiršti tarp norvegų ir
 italijonų. Tai toks Beloit mies-
 to lietuvių gyvenimas, kaip už-
 pečkyje. Beloit miestas nedie-
 delis — apie 23,900 gyventojų.
 Povilas Palubinskas

Philadelphia, Pa.

"CARD-PARTY" PRAMOGA
 Vakare, 4-to vasario šv. Jur-
 gio svetainėje, Katalikiško Susi-
 vienijimo, 20-toji kuopa buvo
 suruošus savo naujai "Card-
 Party" pramogą. Ir šioji pra-
 moga puikiai pasisekė. Už jos
 gi surengimą, kuo didžiausį
 kreditą užsielpo tos 20-tos ku-
 pos pirmininkas, p. Juozas Tu-
 rauskas.
 K. V.

Baltimore, Md.

Seniausia Pašalpinė. Draugija Baltimoreje, Ir, Gal, Turtin- gausia Amerikoje?

D.L.K. Kestučio pašalpinė dra-
 uja, įsteigta sausio 16 d., 1898
 metais ir šiandien sulaukus 36
 metų amžiaus, jau gali pasidi-
 džiuoti netik savo amželiu, bet
 ir turteliu, prie kurio nebile
 kam pasiseka dagyventi.

Ši draugija turi 347 narius, o
 turto \$48,237.79, kuris dalinasi
 šiaip: paskola ant pirmo mortgi-
 čiaus, \$23,000.00; Lietuvos Lais-
 vės bonai, \$3,100.00; Amerikos
 Laisvės bonas, \$100.00; Lietu-
 vių Salės B-vės šėrais, \$6,000.-
 00; grynais pinigais banke, \$16,-
 037.79. Visas dr-gos turtas \$48,-
 237.79. Tai yra graži suma pi-
 nigu, kurią draugija gali pasi-
 didžiuoti, kuriai lygi kita tokia
 draugija vargu yra Amerikoje.

Draugija turi tris pašalpos
 skyrius ir nariai moka po 75c
 mėnesį už kiekvieną skyrių ir
 kiek skyrių narys priklauso.
 Draugija mako ligoje pašalpos
 po \$6.00 į savaitę už kiekvieną
 skyrių per 15 savaičių į metus.
 Narys, išmėgęs \$900.00 iš kiek-
 vieno skyriaus, daugiau pašal-
 pos negali gauti. O išmėgęs pu-
 sę, tai yra, \$450., gauna tik po
 \$3.00 į savaitę per 15 savaičių
 į metus iki išbaigia imti likusius
 \$450.

Pomirtinės moka už pirmą
 skyrių \$125., o už kitus, jeigu
 narys priklauso į kelius, moka
 tik po \$100.00.

Draugijos valdybą sudaro šie
 nariai: prezidentas, P. P. Jar-
 ras; vice-prez., J. Šilanskas;
 turto rašt., J. Menkevičius; ka-
 sierius, J. Kiškis; užrašų rašt.,
 K. Baltrušaitis; marsalka, F.
 Brazauskas; Dr. kvotėjas J. Be-
 nešianas; kasos globėjai: Adv.
 N. Rastenis, M. Radavičius, M.
 Akelaitis ir J. Geležėlė. Narys

Philadelphia, Pa.

"KANKINIO" MIRTIS

Vasario 5 d. 1934 m. apie aš-
 tuntą valandą vakare, a.a. My-
 kolas Stonis, 51 metų amžiaus,
 eidamas į Lietuvių Paskolos
 Bendrovės susirinkimą užsimo-
 kėti mėnesinę mokesį ir nešėsi
 keleta dešėtu dolerių. Bet ke-
 ly netikėtai pateko pavorinui
 traukiniui ant 2-ros ir Washing-
 ton ave., buvo supiaustytas ir iš-
 draskytas į šmotus, taip kad
 sunku jis pažinti; dar laimė,
 kad burna ciela liko. Velionis
 gyvena po No. 38 Dickinson g.

A. a. Mykolas paliko nuliudi-
 me, moterį Marijoną; sunus:
 Mykolą 20 metų ir Antaną 14
 metų. Mykolas paėjo iš Lietu-
 vos, Tauragės apskričio, Lauku-
 vos parapijos. Jisai daugiaus-
 siai dirbo prie laivų iškrovimo.
 Velionis, pagautas trukio, kol
 galėjo, velkamas traukinio šau-
 kėsi pagelbos, bet kankinio
 skausmo parimtas, persiskyrė
 su šiuo pasauliu. 10 dieną va-
 sario buvo iškilmingai palaido-
 tas iš Sv. Kazimiero bažnyčios
 į Sv. Kryžiaus kapines. Vėlio-
 nis buvo tykaus budo. Visi gen-
 tys ir draugai, likusiems reiškia
 gilios užuojautos. Laidotuvėms
 patarnavo graborius Juozas Ka-
 valiauskas.

Tegul bumie jam lengva šios
 šalies žemelė. Išsėkis sau ramy-
 bėje ant visados.

KITA AUTOMOBILIO AUKA

Vasario 8 dieną kaip paprastai
 išvažiuoja, jaunimas — suaugę
 automobiliais pasivažinė. Besi-
 važinėjant apie Fairmont parką,
 ištiko nelaimė, lietuvių Julija
 Daknutė, 19 metų, nuo 2737
 Wharton g. likos užmušta — su-
 plota ant vietos, taip, kad sun-
 ku buvo graborui tinkamai ku-
 ną sudėti. Su vėlione važiavo
 sykiu du vaikinai, kurie likos
 suareštuoti. Visi stebisi, kaip

tas galėjo ištikti, kad vėlione
 Julija, likos nelaiminga automo-
 bilio auka, o tie du vaikinai, sy-
 kiu važiavusieji liko sveiki, ir
 dar nei nekalba, kad butų suzeis-
 tais! Vaikinai abu svetimtau-
 čiai, kurie buvo jos šioferiais.
 Tai apgalėtinas ir skaudus
 smugis motinėlei, ir visiems
 gentims, kad pačiame žydėjime,
 nelaingoji mirtis atskyrė ją nuo
 šio pasaulio. Vėlione palaidojo
 su bažnytinėmis apeigomis Sv.
 Kryžiaus kapinėse. Patarnavi-
 ma suteikė graborius J. Kava-
 liauskas.
 Išsėkis ramybėje savo gimti-
 nės laisvoje šalies žemelėje.

UZEJO "SIBIRSKAS" SALTIS

Philadelphia ir jos apylinkes
 jau antra savaitė kaip kankina
 "sibirskas" šaltis. Vasario 9-tą
 dieną čia šalčio buvo 8 laips-
 niai. Visų langai papuošti —
 apšalę, baltuoja, žmonės vaik-
 čioja raudonais veidais, ausis
 graibydami ir kojomis trypia
 kaip arkai. Šaltis visus kampi-
 nius "Jurgius" nugainiojo nuo
 kampų, ko nē policija geriau ne-
 butų įstengusi padaryti. Gy-
 ventojai, nors kurena pečius,
 bet butai vos pakenciami su šil-
 ima. Net nekuri sako, kad
 Amerikai pripažint Sovietų Są-
 junga, gavo ne ką daugiau, kaip
 tik "Sibirijos" šalčius. Jeigu
 dar toks šaltis pabus, tai žmo-
 nės aruodus anglių ištūstis, o
 pardavėjai turės iš to sau gerą
 biznį.
 "Balandėlis"

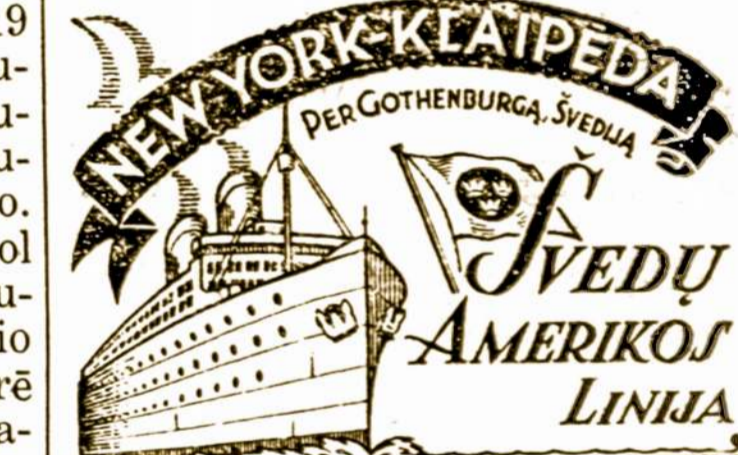
PRANEŠIMAS

Amerikos Lietuvis Administraci-
 ja peritose savaitėse išsiun-
 tinėjo paraginimus savo
 skaitytojams, prisiminant link
 išsibaigusį už laikraštį prenu-
 meratų. Dalis jų jau pasinaujū-
 no, dalis ne. Mes priimsim Lietu-
 vos paskolos kuponus už 1934
 metus, tu, kurie užsisakys sau
 ar savo giminėms Lietuvoj. Am.
 Lietuvis prenumerata Surv. Val-
 stijoje \$1.50. Užsieny — Lietu-
 voje \$2.00.

Ypatingai prašome tų Ameri-
 kos Lietuvis skaitytojų, kurie
 turi užrašę laikraštį savo gim-
 nės Lietuvoje ir jau dauguo-
 s jų prenumeratai yra išsi-
 baigę — panaujint. Mes siuntinė-
 dami už dyką turime panešt di-
 delius nuostolius, ir todėl su se-
 kančiu A. L. numeriu, jei nepa-
 sinajūs, busim priversti su-
 stabdyt siuntinėję.

AMERIKOS LIETUVIS

14 Vernon St. Worcester, Mass.



Velykinė Ekskursija!

Rengiamo
 Liet. L. A. Saj. Amerikoje
 Populiariu Garlaiviu
DROTTNINGHOLM
 Išplaukia iš New Yorko
Kovo (March) 17 d., 1934 m.
 Ekskursija vadovaus filmininkas
 p. K. LUKŠIS
 Kiti išplaukimai:
 M. L. Kungsholm, balandžio 4
 M. L. Gripsholm, balandžio 21
 M. L. Kungsholm, gegužės 7
 Norj kartu keliauti kreipkitės į LLA
 SA narj, arba į bet kurj autorizuotą
 agentą
SWEDISH AMERICAN LINE
 10 STATE ST., BOSTON, MASS.

Greičiausia Kelionė į Lietuvą
BREMEN • EUROPA
 EKSPRESINIS TRAUKINYS laukia prie laivo Bremerhavene
 ir užtikrina patogų nuvykimą į KLAIPĖDĄ.
 Arba keliaukite populiariais ekspresiniais laivais
HAMBURG - DEUTSCHLAND
ALBERT BALLIN - NEW

Dariaus-Girėno Sieniniai Kalendoriai 1934 m.

Jau Gatavi!



Visi vietos Amerikos Lietuvis Skaitytojai, pilnai užsimokėję už prenumeratą, yra prašomi ateit Amerikos Lietuvis raštinėn ir pasiimt Dariaus-Girėno Kalendorių dovanai. Gi visi kiti mūsų skaitytojai iš kitų miestų, kurie yra pilnai užsimokėję už Amerikos Lietuvis, prašomi prisiųst 10 centų krasaženkliais persiuntimo lėšų padengimui O tu, kurių prenumerata už Amerikos Lietuvis yra užsibaigus, ją pasinaujinant, reikia pridēt 10 centų ekstra, jei norima kalendorius įsigyt. Nedaro skirtumo, ar tai prenumerata būtų iš Suv. Valstijų, Kanados ar Lietuvos, visiems kurie pasinaujins savo prenumeratą ir prisiųs 10 centų prisiuntimo lėšoms padengt, gaus tą istorinį Dariaus-Girėno Kalendorių Dovanai.

Mums daug lėšavo to kalendoriaus padarymas, tačiau nesigailime, nes išėjo neapsakomai gražiai iš dailės pusės, o taipgi bus reikšmingas istoriniu atžvilgiu – primintinas mūsų lakunų pasišventimą ir jų pasiukavimą savo tautos garbei. Po apačiai Dariaus-Girėno paveikslu, telpa jų testamentas.

Todel patartumem kiekvienam mūsų skaitytojui tą istorišką Dariaus-Girėno Kalendorių įsigyt iš anksto. Taipgi prašytumem gerb. savo skaitytojų gaut mums vieną kitą naują skaitytoją, nes ir jie turės progos įsigyt tą Istorinį Kalendorių Dovanai. Visais Reikalais Kreipkitės Šiuo Adresu:

AMERIKOS LIETUVIS - 14 VERNON STREET - WORCESTER, MASS.

Amerikos Lietuvis prenumeratos kaina Suv. Valstijose \$1.50; užsieny – Lietuvoje \$2.00. Norintiems gaut Dariaus-Girėno Sieninį Kalendorių, reikia pridēt 10 centų ekstra.

Rusų 1917 Metų Revoliucija Paliuosavo Pavėgtašias Tautas, Jų Tarpe ir Lietuvą

Sekandame kovos mėnesy sueina lygiai septyniolika metų kaip 1917 metais kovo 15 dieną, Pskovos mieste, paskutinis Rusijos caras Nikolajus II pasirašė aktą, kuriuo atsiskakė nuo sosto. Tai padaryti jį priverstė prasidėjusi revoliucija.

Revoliucijų Rusijos istorijoje buvo nemaža. Iš senesniųjų čia tenka paminėti Stenkos Razino ir Pugačovo maištus, kurie pasižymėjo dideliu kraujo praliejimu. Visą devynioliktą amžių Rusijoje veikė slaptos revoliucinės organizacijos, siekios nuversti carų sostą, tačiau be pasisekimo. Žymesnį sukrėtimą Rusijos gyvenime padarė 1905 m. revoliucija.

Lietuvos gyvenime 1905 m. revoliucija yra tuo minėtina, kad jos laiku susirinko Vilnių Didysis Seimas, kur pirmą kartą viešai buvo nustatyti ir paskelbti Lietuvos politiniai reikalavimai.

1914 m. prasidėjo pasaulinis karas. Nesvarstant, kuris buvo to karo prieštastys, tenka pasakyti, kad Rusija į jį įsikišo, norėdama gauti dar daugiau žemių ir karo laimėjimais sustiprinti pašlijusį carizmo autoritetą. Tačiau karas sekėsi ne taip, kaip caro valdžios buvo manyta.

Rusija pradėjo karą nepasiruošusi, o liaudis nežinojo, už ką ji turi lieti kraują. Be to, carų Rusija buvo pagrobusi daug svetimų žemių ir sunkiai spaudė, stengdamasi surusinti pavergtas tautas. Ir pati rusų liaudis buvo caro valdžios slėgama. Todėl suprantama, kad Rusijos kariuomenė, sudėta iš daugybės tautų, nebuvo vieninga ir vidujiniai stipri, nekaltant jau apie menką apsiginklavimą. Karo veiksmai buvo rusams nelainin-

gi. Tai pakirto kariuomenės upą ir sukėlė bendrą nepasitenkinimą. Caro sostas pradėjo braškėti.

Revoliucija prasidėjo 1917 m. kovo 3 d. Petrapily visai netikėtai, be vadų ir aiškios programos. Tą dieną sustreikavo Putilovo ginklų fabriko darbininkai, kuriuos parėmė kitų fabriku darbininkai. Streikininkai pradėjo demonstruoti Petrapilio gatvėse. Valdžia, kaip paprastai, manė demonstrantus nuslopinti policijos ir kariuomenės pajėgomis. Po kelių dienų neramumų, paaiškėjo, kad kariuomenė nenori šaudyti į demonstrantų minias. Kai kurie gvardijos pulkai perėjo demonstrantų pusėn. Tada prasidėjo tikroji revoliucija. Bet tai buvo revoliucija liaudies minių, darbininkų ir kareivių, kurie nebuvo šviesuomenės vedami. Pats caras tuo laiku sedėjo Mohilevo mieste, iš kur siuntinėjo įsakymus telegrafu Petrapilin, reikalaujamas su kariuomene atstatyti tvarką. Valstybės Duma taip pat pasirodė nesugebanti paimti vadovavimo. Tik revoliucinio judėjimo iš apačios verčiama, bijodama, kad išsismaginę revoliuciniai jos pačios nenušlotų, ji pasiskelbė paimanti valdžią iš savo rankas. Tuo tarpu

caras iš Mohilevo mėgino grįžti į Petrapilį, bet geležinkeličiams streikuojant, galėjo pasiekti tik Pskovą. Čia pas jį atvyko Dumas delegacija ir caras traukiny, kovo 1 d., pasirašė atsistatydinimo aktą. Taip pasibaigė trukęs daugiau kaip 300 metų Romanų giminės viešpatavimas Rusijoje.

Tačiau revoliucija, carą nuvertus, nepasibaigė. Atsistojusi prie valdžios vairo laikinoji vyriausybė savo politinė programa ir veiksmais mažai tesiskyrė nuo cariškos. Pavergtosios tautos, carizmui griuvus, manė susilauksiančios laisvės, bet skaudžiai apsvylė. Laikinosios vyriausybės galva Kerenskis nei klausyt nenorėjo apie pavergtųjų tautų atsiskyrimą nuo Rusijos, grąšindamas mėginimus atsiskirti nuslopinti patrankomis. Kovo mėn. revoliucija tuo budu pavergtoms tautoms laisvės dar nedavė, tik atidarė kelius į laisvę. Laikinoji vyriausybė taip pat stengėsi tęsti karą toliau. Bet kariuomenė jau buvo pavargusi, ji norėjo duonos, taikos ir grįžti namo. Kareivių tarpe vis didėjo nepasitenkinimas ir pasipiktinimas, kuriuos gudriai išnaudoti sugebėjo komunistai, vadinami bolševikais. Tais pat metais rudenį, spalio mėn., prasidėjo antroji revoliucija, per kurią bolševikai nuvertė Kerenskio vyriausybę ir paėmė valdžią.

PASLAPTINGA MOTERIS

(Iš 1919-1920 metų)

Įvairus pavojai tykoja jaunūjį, nepriklausomai išėjusį į gyvenimą tuomet, kai dar jam negalėtų niekas duoti atskiros dokumento – paso: nepilnametis... Tokiu vyruku buvau ir aš, kai jau viršilos laipsniu pažymėtas mundirius dengė mano pečius, o kulkosvaidžių ženklai (maži kulkosvaidiukai) ant antpečių bylojo, kad aš esu net gana smarki kariškos dalies nepaskutinis vienetas... Dar kaip kur turi būti mano anų laikų fotografija: vaikiškas – rodos, neseniai po pieniškojo laikotarpio veidas; kepurė su žiauriu ženklu – kaukuolė – kaktuje, revolveris prie diržo, kuris juosia nekoki dar liemenį... Panevėžyje fotografuota ta mano fotografija, Panevėžyje turėjau aš kelias labai reikšmingas mano gyvenime pamokas, arba nelaimės, – visai galima sakyti, nes jos turėjo savo tąsa tolimesniame mano gyvenime.

Visi mes žinome, kokie pavojai laukia kiekvieno, kurio nesekia mylinti budri akis, tuomet, kai žmoguje ima atsirasti naujos jėgos, kai jis gyvena lytinio brendimo laikotarpiu... Ar daug rasime tokių, kurie tave pakreiptų į gerą ištermės kelią, pasakytų tau tikrąjį nubundandįjo gyvenimo prasmę? Ne, tokių daug nerasime! Vieną panašų pasakojimą girdėjau iš moters, kuri man kadaise buvo labai artima, bet savo klasta ir piktmu yra dabar pasidariusi man didžiausią gyvenime priešų. Ją kadaise atkalbinėjus, ritimai ir įtikinančiai, vienas vyresnis vyras, kurį ji, pradėdama būti mergaitė, buvo išmilyėjusi. Tas jai palikė vėlesniam gyvenimui gero įspūdžio. Bet aš šios moters pasakojimu dabar netikiu, nes ji tikrai yra persisunkusi melu, nes meluoja ir ten, kur jokio "pagrindo" tam, rodos, nebutų... Na, vistiek ar vyrui, ar moteriai grėsia įvairus pavojai, ir aš nesilaikau tos nuomonės, kad pavojus tikrai yra tik mergaitėms: ne, – aš pažįstu ir vieną paprastuolių vyruką, kuris, galiu tvirtinti, ir iš jo gyvenimo sekimo, tikrai buvo suvilotas senos moters, kurią jis man parodė... Ir kiek tokių yra!.. Žodžiu, tokiuose dalykuose, manaip skirtumo nėra: yra "gerų" ir vyrų, ir moterų!..

Panevėžio komendanturoje

1917 m. lapkričio 7 d. Rusija buvo paskelbta "Sovietų Socialistinių Respublikų Sąjunga". Bolševikų revoliucijos metu daug pavergtųjų tautų pasiskelbė nepriklausomomis ir atsiskyrė nuo Rusijos, Jų tarpe ir Lietuva.

buvo galima matyti dežuruojant auktsą, laibakaklį, šviesaplaukį viršilą. Tai buvau aš. Dežuruojas karininkas ilgai nebudavo, ir jo pareigas eidavau aš – visą parą, iki pamainos. Įvairūs reikalai, kurių daugybė esant mieste karo stoviu. Čia kokius neiškius "kontrabandininkus" suėmę į komendanturą atvaro, čia atveda patruliai prostitutės, kurias, gal, patys išnaudoja, čia šokie žmonės, čia tokie, – nuolat mainosi, kaip ryt kraštų turgavietėse.

Ir buvo atvesta į komendanturą kažin kokia moteris su mažu vaiku ant rankų. Nebežinau jos nusikaltimo, bet, atsimindamas jos gana, kad ir "sumiestėjusį", veidą, aš nenoriu manyti, kad ji iš esmės ką blogo būtų tuomet padariusi. Man atrodo, kad "nusikaltimų" dažnai atsiranda tik tuomet, kai kiti nusikaltėliai turi progos paimti iš savo rankas savo artimą... Dažnai taip buna, nes niekas nežvelgia į žmogaus sielą, kiekvienas jau kuone iš anksto laiko atkišęs pirštą ir džiaugiasi, kad rado ką juo pradėti badyti...

Moteris, su kitais suimtaisiais, gulėjo viename kambaryje, ant pamestų negausingų šiaudų, su savo vaiku. Ten aš ją mačiau, užėjęs, penint vaiką. Prie jos vėliau lino mano vienas liurbis, vėliau sėkmingą karjerą pasidares virtuvėje, grandinis, su riebiu veidu ir žvilgsniu, kuris taip gašlumu taukais ir sunkėsi, kai jis žiūrėjo į tą moterį... Tai moteriai, matomai, aš patikau. Na, ką gi aš galėjau padaryti, kad nepatikičiau?... Aš nerodžiau jokios savo "valdžios", nes nebuvo ko jos ta proga ir rodyti, gal permaloniai pažiūrėjau į ją su vaiku, nes manyje kilo vaizdas kaip kur matyto paveikslu: motina peni savo kudiškį. Man atrodė, kaip ten bebūtų, motinai nereikėtų rodyti savo išimamos vaikui krutinės kalėjimo sienoms: motina tokia verta, kad, kai ji peni savo vaiką – gal busimą pasaulio pertvarkytoją, apie ją turi linguoti tik laisvės ir platybės laukinės a-guonos ir rugiagėlės, nežiurint, kokie ten žmonių išgalvoti įstatymai ar dekretai būtų turėję "pagrindo" atimti tai, maitintojai laisvę...

Dežuruojančio viršilos buveinė buvo komendantūros raštinėje, vienoje laiptų pusėje, o suimtieji buvo kitoje laiptų pusėje, kambaryje, gretiniame su kambariu, kuriame miegojo sargybų pamainos. Minėtasis grindinis buvo "sargybos išvedžiotoju", todėl iš to darė sau kaip ir didesnį užsitarnavimo laipsnį išsigandusių ir prislegtų, kaip paprastai, suimtųjų akyse... "Panauodamas piktam savo valdžią", kaip skambėtų tokiam žmogui apkaltinimo žodžiai, jis lindo ir prie tos moters.

Naktį raštinėje buvo tylu ir tuščia. Sargybos kambaryje visi miegojo, tik snauduriojo išvedžiotojas su dežuruojančiu laikrodžiu rankoje... Sargybos buvo pareiga ir išeiti, reikalui esant, drauge su kuo nors iš suimtųjų žemyn į kiemą...

Raštinėje buvo dežuruojanti raštininkė, ir aš atėjęs į sargybos pusę, atsisėdęs ant lango ir nuleidęs galvą, išpraustą į delnus, kažin ką patamsyje galvoju. Ir čia buvo tylu. Pamačiau iš suimtųjų kambario išeinant tą moterį. Ji įėjo į sargybos kambarį, matomai, norėjo (kaip tas nepatogu) palydovo. Bet visi, ir sargybos akplėša išvedžiotojas, miegojo. Moteris pamatė mane. Priėjo: – Išeiti... – tyliai tarė ji. – Gerai! Tuojau pažadinsiu kareivį!.. – nušokau nuo lango. – Ne, ne, – nereikia žadinti!.. Aš noriu su tamsta... – tarė moteris, glausdama prie manęs savo šoną... – ?!.. – dingtelėjo man galvoje, bet pagalvojęs tariau: – Prašau eiti!..

Juk nepatogi "kelionė" toks lydėjimas (į kiemą), todėl man buvo labai nesmagu – norėjau leisti ją eiti ir vieną. Bet ji netik neėjo atskirai prieš mane, bet dar tyčia sulėtino žingsnius, arti arti prisiglaudė prie manęs ir svajingai žengė laiptelį po laiptelį, sustodama ties laiptų pasisukimais. Ji man spaudė rankas, ir šiltai glaudėsi, kaip stovėjome prie vieno laiptų pasisukimo, iš, kurio šone buvo kiaura durų vieta į kambarį su "narais", kuriose dabar buvo visiškai tuščia... Aš, nieko negalvodamas, jaučiau tik neįaukumą del jos – tos moters, ir laukiau, kol eisime toliau...

Taip stoviniuodami, nuėjome ir visai žemyn, ir aš moterį paleidau – eiti jos norėtuoj tikslu į kiemą. Ji nenoriai, patrupusi vietoje, truputį nuėjo nuo manęs, bet, matomai, žinodama, juk neturi jokio reikalo, netrukus vėl sugrįžo prie manęs... Vėl taip pat lėtai lėtai užlipome atgal ir ji nuėjo į savo kambarį. Nė žodžio nepratarė ji grįždama aukštyn, tik tebelaiškė mane panėrusi savo ranka...

Rytą, kai aš vėl sėdėjau, ant lango sargybos pusėje, (nes buvo atėjęs dežuruojas išsimegojęs karininkas, ir aš neturėjau ko veikti), vėl, iš netyčių priėjusi prie manęs moteris tarė man, (mes kalbėjomės rusiškai):

– Aš tamstą vakar kviečiau eiti pasivaikščioti. Tamsta nenorėjai su manimi eiti...

Žodžiai skambėjo aistringai ir svajingai.

Taip ir nesuprantu ir neatsimenu iki šio laiko: ar ji buvo suimta kaip kokia įtariama prostitucijoje, ar kaip kitaip... Bet, tas jos mažytis, vaikas... Argi prostitucija... Bet ką gali žinoti, kokia tragedija ir kuo vertė būti tą moterį!..

Arėjas Vitkauskas
Kaunas, 1932 VI. 23 d.

ĮŠEJO IŠ SPAUDOS NAUJAS SCENOS VEIKALAS "ATGAILA" - TRIJŲ AKTŲ TRAGEDIJA

Parašė Jonas Steponaitis

Mintis iš

Kun. J. Spilmano Apysakos: "A Victim to the Seal of Confession".

Lošime dalyvauja 6 vyrai, 3 moterys ir prisiekdintųjų suolas. 36 puslapių knygelė. Kaina 25c. Imant ant syk 10 egzempliorių atiduosim už \$2.00.

Ši tragedija gal bus vienintelis tos rusiš lošimui veiklas lietuvių kalboje. Nors, ir trumpokas, bet užimantis, pamokinantis gyvenimo vaizdelis, kurį patartumem bile kuriai artistų mėgėjų grupelį įsigyti ir suvaidinti, arba šiaip pasiskaityti. Užsiskaityt tuojau:

Amerikos Lietuvis Knygynas

14 VERNON STREET — WORCESTER, MASS.

Amerikos Lietuvis
The American Lithuanian Weekly
published every Thursday by
Gabriel A. Kyba, 14 Vernon St.,
Worcester, Mass.

Yearly subscription: in U.S. \$1.50
In Foreign Countries..... 2.00
Single copies 5 cents

Advertising rates on application

Amerikos Lietuvis savaitinis laikraštis, išleina šeštadieniais, leidžia G. A. Kyba, 14 Vernon St., Worcester, Mass.

Metinė prenumerata: S. V. \$1.50
Užsienioose Lietuvoj 2.00
Atskiri egzemplioriai 5 centai

Prenumeratos pradžia skaitosi nuo užrašymo dienos. Prenumerata turi būti apmokėta iš anksto.

Entered as Second Class Matter September 29, 1914, at the Post Office at Worcester, Mass., under the Act of March 3, 1879.

Šešiolikos Metų Lietuvos Nepriklausomybės Sukaktuvių Proga

Taip buvo tikras atsitikimas, kada 1918 metais vasario 16-tą dieną Vilniuje Lietuvos Tautos Tarybos nariai, su d-r'u Jonu Basanavičiumi priešakyje, pasirašė Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo dokumentą. Kai, d-rui J. Basanavičiui šį dokumentą perskaicius, Tarybos nariai jį pasirašinėjo, visoje Lietuvoje viešpatavo vokiečiai, kurių stiprią geležinę ranką juto. Daugelis o gal ir visi, tada manėme, kad vokiečiai nebeisės iš Lietuvos, kad ją paėmę su ginklu rankose, valdys toliau. Gailingi buvo vokiečiai, rodydami savo valdžios galybę ne tik griežtais įsakymais, bet viso krašto gyventojų žeminimu, žiauriu mušimu ir šaudymu. Ramus Liet. gyventojai bijojo vokiečių, kaip ugnies. Tačiau dar vakar buvo galingi rusai, d-r vakar Lietuvoje švaistėsi. Jie rodišai taip pat esą nenugalimi. Bet štai jų galybė ėmė menkėti, trauktis ir Lietuva iš vienos okupacijos pateko kiton.

Antros okupacijos trečiaisiais metais rinkiniai Lietuvos tautos atstovai Vilniuje skelbia Lietuvos nepriklausomybę. Kitą dieną okupacinė vokiečių administracija sukonskavo "Lietuvos Aidą" už įdėtą jame nepriklausomybės paskelbimo dokumento. Bet vokiečių karo cenzuro pasirodė bejėgė: Zinia apie Lietuvos nepriklausomybę paskelbimą Vilniuje pasklydo po visą pasaulį, pasklydo ir po plačiąją Lietuvos kraštą. Tai buvo lyg meteoras perskrodęs nakties tamsumą. Šisai meteoras vieniemis buvo nepakenčiama šviesa, kitiems ženklas, kad lietuviai tauta nėra kokia tai tamsuolių saujelė, bet samoninga tauta, kuri kelias iš mirusiųjų. Kas iš lietuvių buvo lietuvis visą to žodžio prasme, tas nė sušėdęs neabejojo, kad vasario 16 dienos aktas yra tai lietuvių tautos prisikėlimo diena.

Maža tačiau buvo paskelbti Lietuvos nepriklausomybę, reikėjo pradėti įtemptas darbas tautos nepriklausomybei įgyvendinti. Ir tas darbas buvo pradėtas; stoji jai geriausi Lietuvos sunys ir dukterys. Bet koks galėjo būti nepriklausomybės atstatymo darbas, jei visas kraštas buvo sukaustytas geležinėse vokiečių rankose. Reikėjo lietuvių ištvėrmės ir žalcio gudrumo, kad tokiose sąlygose galima būtų šis tas daryti. Savaimė, kiekvienam, sveikai galvojančiam ir turinčiam bent kiek politinės nuovokos, aišku, kad tose sąlygose Lietuvos nepriklausomybės darbuotojams pirmoji eilė teko susidurti su vokiečiais, o retkarčiais del akų teko padaryti ir nuolaidų. Šito tiesiog negalima buvo išvengti. Bet tai kaip tik panaudojo lietuvių tautos atgimimo priešai, kurie tada plačiai reklamavo lietuvių "bičiulivimąsi" su vokiečiais, o kiek vėliau tai stačiai naudojo nesąmoningoms

ką krašto valdyme, kuri lietuviams, kaip gyventojų daugumai, teisėtai priklauso. Yra gyvas reikalas neatidėliojant gaivinti ir stiprinti Klaipėdos krašto lietuviuose tautiškai visuomeniško bendravimo jausmus, kad politiskame, ekonomiskame ir kultūriškame gyvenime lietuviai atsikovotų ir išlaikytų tas pozicijas, kurios jiems priklauso Klaipėdos krašto autonomijos ribose. Tą reikalą supratusias, vyriausios Klaipėdos krašto politiskosios organizacijos ir nuo dabar jos ryžosi eiti nauja linkme, kuria 1933 metais gruodžio mėn. 15 d. lietuvių tautos vadas, Respublikos Prezidentas Antanas Smetona yra nurodęs visai lietuvių tautai.

Organizuotieji lietuviai ukininkai, sudariusieji laukininkų centrai, pramonės bei laukų darbininkai, susitelkusieji lietuvių darbininkų ir amatininkų susivienijime, ir lietuviai miestelėnai, susibirusieji Klaipėdos krašto lietuvių visuomenės sąjungoje, — telkiasi bendram darbui ir pasiduoda bendrai vadovybei, sudaromai tautos vado nurodytu principu: kur darbe valia pasireiškia, ten skirtas asmuo vadovauja, kur svarstomas toks dalykas, ten rinkiniai žmonės galvoja.

Susitelkusių organizacijų svarbiems bendro veikimo reikalams spręsti sudaro lietuvių organizacijų vykdomąjį komitetą.

L. O. V. Komitetas
Klaipėda, 1934. I. 29 d.

masėms baidyti. Tuo tarpu, netoli ieškant, kai vokiečiai sudarė Varšuvoje vadinamąją Regentų Tarybą (Rada Regencyjna), tai lietuviai niekada nenaudojo to argumento, kaip vokiečiams pasidavimo, nors Regentų Taryba Varšuvoje turėjo daug mažiau savarankiškumo, negu Lietuvių Tautos Taryba Vilniuje.

Esant taip nepalankioms sąlygoms, kai kas ir abejojo, ar dedamos pastangos duos apčiuopiamų vaisių, ar lietuvių tauta galės iškovoti nepriklausomybę. Laimei, antrųjų Lietuvos okupantų galybė netrukus ėmė svyruoti, pradėjo aiškėti, kad teks okupantams dangintis ten, jį kur buvo atėję 1915 metais. Bet vokiečiai iki paskutinei valandai, turėdami savo rankose valdžią, neleido organizuoti lietuviams savo kariuomenės. Kokiais šuometimais jie vadavosi, palieka iki šiol tik spėlioti, bet faktas, kad lietuviai neleido organizuoti kariuomenės, o tuo pat metu laikui turėjo tame dalyke visai laisvas rankas. Šitas skirtingumas, jei ne visumoje, tai žymia dalimi yra dabartinės abiejų valstybių padėtis priešais. Minint Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo sukaktuves, to negalima nepažymėti.

Tuo budu lietuviams teko pradėti organizacinis darbas tik tada, kai vokiečiai ėmė kraustyti iš Lietuvos. Kada paskui juos sekė iš rytu, vadinami "raudonieji" su Kapsuku ir Angariečiumi priešakyje. Reikėjo tempti paskutinę stygą, menkomis jėgomis ginti Lietuvos laisvę keliuose frontuose. O vėl kas lietuvius gali užmiršti tu laikų, kada jie tempė paskutinę stygą, gausingų dvarininkų nepalankumą, kuris vos nepalaikė Lietuvos nepriklausomybės, vos nenugramzdino visos lietuvių tautos į naują vergiją.

Visa tai reikėjo atgimusiai lietuvių tautai nugalėti, reikėjo apvalyti karo nuteriotą Lietuvos kraštą netik nuo išorinių priešų, bet teko suardyti dar baisesnių priešų jaunutėje valstybėje šėtoniški žabangai. Kai visa tai buvo padaryta, laisvoji lietuvių tautos dalis pradėjo kurybinį darbą visose gyvenimo srityse. Kurybinis laisvosios lietuvių tautos darbas šiandien dar anksti visumoje vertinti; tai padarys tik istorija, bet dabar, praėjus 16-kai metų, visu tuo, ką yra nuveikusi laisvos lietuvių tautos dalis, kiekvienas lietuvis tik pasidžiaugti gali. Ir mūsų džiaugsmas nebus tuščias, nebus netikras. Anaipol, turime pamato džiaugtis, nes lietuvių tauta, nors ir per trumpą, palyginus laiką, sugebėjo užimti pasaulio tautų šeimoje garbingą vietą, tokia vietą, apie kurią tik mūsų dainiai galėjo svajoti.

Menki betgi butumėm lietuviai, jei tik džiaugtis galėtumėm, pamiršdami pareigas. Pareigų yra visokių. Tėvai turi pareigą auklėti vaikus, rupintis jų ateitimi; vaikas uždėta pareiga mylėti, gerbti savo tėvus ir taip pat jais rupintis. Mokyklos vedėjo pareiga išmokyti jo žinioje esančius mokinius; mokinių vėl pareiga klausyti mokytojo ir stropiai mokytis. Yra ir daugiau žmogui privalančių pareigų, kurias jis turi pildyti, nes to reikalauja nuo amžių viešpataujanti tvarka ir žmogaus, kaip protingos ir kultūringos esybės, vidujinis jausmas.

Iš to aišku, kad yra pareigos ir tautos atžvilgiu ir, kas pažymėtina, tos pareigos yra didelės. Jeigu lietuvių tautos šventės proga paklaustumėm patys savęs — kokias turime pareigas mūsų tautos atžvilgiu, tai tektų atsakyti maždaug taip: Vilniaus krašto lietuviai gyvena ypatingose sąlygose. Jose, Dievas žino, ko negali nuveikti. Bet jei priims sau pareigą — nesiduoti nutautinti, ir šią pareigą stengsis kaip galėdamai išpildyti, — bus tikra garantija, kad jie stovi ant stiprių pamatų. Tačiau gyvenimas rodo, kad vistiek daugumoj Vilniaus krašto lietuvių visuomenė pildo pagal išgalės minėtą pareigą; pildo, žinodami, kad net mažiausias žmogaus darbas, jei jis dirbamas planingai, dovana nepažūsta. Nepražus ir Vilniečių darbas; jis jei ne jiems, tai jų vaikams duos laukiamų vaisių.

Todel ir mes, Amerikos lietuviai, padėkime jiems atvaduoti mūsų sostinę Vilnių iš mūsų pavergėjų! Organizuo kime Vilniui Vaduot Sąjungos skyrius!

ŽMONĖS, KURIE PRARADO PATYS SAVE

Nuostabių dalykų kartais atsitinka žmonių gyvenime. Kartais net patys nuostabiausieji romanai neatvaizduoja to, ką parodo pats gyvenimas. Štai prieš keletą mėnesių vokiečiai pagamino kino filmą, pavadintą "Žmogus be vardo". Toje filmoje vaizduoja, kaip vienas žmogus mušio metu sunkiai sužeistas netenka atminties, viską, kas anksčiau buvo, užmiršta, užmiršta net pats save, savo vardą, savo gimtinę ir artimuosius. Jis patenka rusų nelaisvėn, išvežiamas į Sibirą, ir čia kaip "žmogus be vardo" pragyvena net penkiolika metų. Susidėjęs tam tikroms aplinkybėms, jis sužino iš kur esąs kilęs, grįžta po tiekos nebuvimo metų tėviškėn, bet ir čia pasijunta likęs jau svetimu žmogum.

Šita kino filmą yra imta iš tikro gyvenimo. Ar gali žmogus prarasti savo atmintį? Ar iš tiesų gali taip atsitikti, kad žmogus užmiršta viską, kas tik jis yra praeityje yra buvę, ką tik jis yra pergyvenęs, užmiršta savo gimimo vietą, savo tėvus, artimuosius, gimines, pagaliau, užmiršta pats savo vardą, pats save? Atrodytų, kad tokių dalykų negalėtų būti! O jei ir būtų, tai tokie žmonės turi būti neįprastai, dvasiniai sužaloti.

Bet iš tiesų gyvenimas mums paduoda daugelį tokių savęs praradimo pavyzdžių. Ne vienas toks atsitikimas buvo Didžiojo karo metu, kai karininkai ir kareiviai budavo sunkiai sužeidžiami galvon. Keletą įdomesniųjų čia ir suminėsim.

Viename Vengrijos miestelyje, Bakescaba, gyveno pilietis Dobo. Prasidėjus Didžiajam karui, jaunutis jo sunus Michaelis (Mykolas), vos 18-kos metų, buvo paimtas austų - vengrų kariuomenei. Jis buvo atvežtas rusų frontan. Ir štai per vieną ataką Mykolas Dobo sunkiai sužeidžiamas: rusų granatos sviedinys sprogo netoli jo, skeveldros pramušė galvos kiaušį ir sunkiai sužalojo smegenis. Ataka nepavyko: reikėjo kuo skubiausiai atsitraukti. Sužeistųjų atrinkti nebebuvo laiko ir jie paliko gulėti mušio lauke. Užėję rusai naktį surinko prieš sužeistuosius. Buvo rastas ir sunkiai galvon sužeistas Mykolas Dobo. Jis buvo nuvežtas į artimiausią ligoninę. Gydymo jai nebesitiekė jo begapydyti. Bet įvyko stebuklas: jaunasis Mykolas Dobo ėmė taisyti ir po kiek laiko visai pasveiko. Bet pasveiko tik kuniniai, o dvasiniai vis tiek liko sužalotas: jis visiškai buvo netekęs savo atminties, buvo praradęs pats save.

Jis jautėsi normaliu žmogumi, jo protas veikė kuo geriausiai, bet visa tai, kas buvo įvykę jo gyvenime, visa jo praeitis, visi jo pergyvenimai iš jo atminties buvo dingę. Veltui jis stengėsi prisiminti kas jis pats esąs, koks jo vardas, pavardė, iš kur kilęs, kas jo tėvai, kur jo gimtinė, kur jis iki šio laiko yra gyvenęs, buvęs, ką keikęs; veltui; nieko, o nieko atsiminti negalėjo. Jo atmintis buvo dingusi visiškai. Ir kai jis paklausė gydytojų ir aplinkinių žmonių, kas jis esąs, visi jį, žinoma, palaikė simulantu, kokiu nors apgaviku, mulkintoju.

Pasveikęs Myk. Dobo rusai išvežė į Sibiro belaisvių stovyklas. Veltui stovyklos viršininkas klausinėdavo jo vardo, pavardės, iš kur kilęs: Mykolas Dobo apie save nieko negalėjo pasakyti. Ir tarp tu daugybės belaisvių, atvežtų į Sibirą ir pristatytų prie įvairių darbų, Mykolas Dobo pasiliko kaip nežinomas "kareivis", kaip tikras "žmogus be vardo". Kiti rašė laiškus ir gaudavo jų nuo savo artimųjų, pažįstamų, giminių, Mykolas Dobo nieko nerašė ir nieko negavo: jis nebeturėjo nė vieno žmogaus, kuriam galėtų laišką parašyti. Jo artimieji ir giminės jam buvo žuvę, bet taip pat ir jis buvo žuvęs savo giminėms. Jis palaikytas žuvusiu kareiviu, jo vardas įrašytas į žuvusiųjų paminklą, už jį atlaikytos pamaldos.

Prasidėjo didžioji rusų revoliucija. Dauguma belaisvių iš Sibiro atvežta pašon Rusijon. Prižiūrėjimas visiškai sumenko. Dauguma belaisvių prisidėjo prie revoliucijos, drąsnesieji ėmė bėgti į savo tėvynę. Ir štai Mykolas Dobo vienoje stovykloje netikėtai susitiko su savo kaimynu, taip pat patekusiu rusų nelaisvėn. Mykolas Dobo, žinoma, jo visiškai nepažino ir kai

anas jį kalbino, apie jo gimines, pažįstamus, apie jo gimtinę pasakojo, jam atrodė visiškai svetima. Kaimynas, pagaliau, jam papasakojo daugybės jo gyvenimo įvykių, bet Dobo vistiek nieko neatminė: jo atmintis pasiliko neprikelta. Jo kaimynas jį prikabino grįžti tėviškėn. Ir nors Mykolui viskas buvo svetima, bet jis patikėjo draugo pasakojimu ir nutarė su juo keliauti. Juodu pėsčiu perėjo šimtus kilometrų Pagaliau, po ilgos kelionės, po daugelio vargų atsidūrė juodu Vengrijon, savo gimtinėj.

Senieji Dobo tėvai tuojau pažino savo sunų, bet kokį širdies skausmą jie patyrė, kai sunus sugrįžo kaip visai svetimas žmogus. Mykolo atmintis vis tiek negrįžo ir nei savo tėvų, nei pažįstamų, nei žinomų vietų nepažino. Ir jo atmintis niekuomet nebesugrįžo. Nors jis savo tėvų namuose apsiprato, su pažįstamais iš naujo susipažino, bet jis vistiek jautėsi kaip svetimas žmogus, atklydęs iš nežinomos šalies. Jis prarado pats save ir vėl atrasti nebeįstengė.

Taip pat savo atminties buvo netekęs ir vienas lenkų kareivis Boleslavas Nikolskis. Bet laimingomis aplinkybėmis susidėjęs, Nikolskis savo atmintį galėjo atgauti ir pats save vėl surasti. Istorija su Nikolskiu ir jo žmona Dina yra labai įdomi. Viename nedideliame Lenkijos miestelyje Dinos tėvai turėjo prekybos įmonelę. Ji tebuvo vienintelė dukte, todėl tėvų palikimas turėjo atitekti jai. Dina užaugo graži mergaitė, todėl ji miestelio jaunuolių buvo mylima. Ji pati pamylėjo vieną studentą, Joną Opatovą, už kurio ir ištekėjo. Juodu gyveno labai laimingai.

Bet štai, kilsta didysis karas. Dinos vyras paimamas kariuomenei. Keletą savaičių Dina negavo jokio laiško. Bet ji save ramino tuo, kad karo metu paštas gerai neveikia, todėl ir laišakai neateina. Bet štai ji gausna pranešimą, kad jos vyras, Jonas Opatovas, žuvo mušio metu. Dinos skausmas buvo begalinis. Bet kaip su viskuo apsiprantama, taip buvo apsiprasta ir su tuo jai skaudžiu įvykiu. Po metų laiko ji susipažino su jaunu vyruku, Boleslovu Nikolskiu. Juodu artimai susidraugavo. Jis buvo gražus ir gero būdo. Dinai padėdavo jos prekyboje. Kaip ir reikėjo laukti, po kai kurio laiko įvyko vestuvės. Laimė Dinai vėl nusišypojo. Bet karas negailestingai ir ją sugriovė: po keletos mėnesių kariuomenėn paimamas ir Boleslavas Nikolskis.

Praėjo keletas metų. Prieš pat karo pabaigą Dina gauna pranešimą, kad jos vyras, Boleslavas Nikolskis, viename mušyje esąs žuvęs. Skausmas vėl suspaudė Dinos širdį. Laimė, atrodė, vėl nugalėjo amžinai bedugnėn. Dina ir vėl likos vienu vienu ir visą savo energiją dėjo tik į savo krautuvėlę. Ir beveik niekur kitur Dinos negalima buvo sutikti, kaip tik jos krautuvėlėj.

Dar treji metai praėjo. Dina susipažino ir susidraugavo su Kazimieru Zaleskiu. Šitos vedybos taip pat buvo laimingos. Gražioji Dina pamažu vėl pamiršo tai, kas buvo iškentėta praeity.

Vieną dieną kažkas pabarškino j duris. Durs atsidarė ir kambarin įžengė... Boleslavas Nikolskis, žuvusis antrasis Dinos vyras. Visas namas sujudo. Apie Nikolskį istorija yra tokia:

Per visą karo laiką jis išbuvo laimingai. Bet štai jau besibaigiant karui viename mušy sunkiai sužeidžiamas ir galvą. Jis palaikomas užmuštu ir todėl apie tai pranešama jo žmonai. Bet karo ligoninėj stebuklingu budu jis pagyja, tik... visiškai netenka atminties. Jis pamiršta iš kur kilęs, kas esąs, koks vardas ir t.t. Kilus revoliucijai, jis keliauja po plačiąją Rusiją iš vienos vietos į kitą, iš vieno miesto kitan. Jam tenka elgetauti. Taip jis po Rusiją prisibasto keletą metų, kaip iš kažkur atklydęs nežinomas keleivis. Bet vienas netikėtas įvykis viską atmaino. Pinigų bilietui nusipirkti jis neturėjo, todėl traukiniais važinėdavo zuikiu. Kartą važiavo traukiniu užsisėdęs ant buferio. Traukiniui smarkiai susitrenkus, jis nupuoles ant žemės ir smarkiai susitrenkęs galvą. Ir stebuklas: atsikėlęs viską puikiai atsimena, atmintis besanti vėl tokia pat, kokia prieš keletą metų buvo. Jis

vėl susirado pats save. Tuojau išvažiavęs savo tėviškėn. Ir štai jisai esąs jau čia.

Bet Dina buvo naujai ištekėjusi už Kazimiero Zaleskio. Kadangi vedybos buvo laimingos ir Dina dėl to nebuvo kalta, tai Boleslavas Nikolskis nutarė jos laimės neardyti, bet pats pasitraukti.

Bet Dinos tragedija tuo dar nepasibaigė. Po kai kurio laiko vėl kažkas paskambino j duris, vėl jos buvo atidarytos ir kambarin įžengė... pirmasis vyras, Jonas Opatovas. Jis buvęs išsiųstas Sibiran ir ten visą laiką pragyvenęs. Susikūręs net ir seimą. Po trumpo laiko atsiseikino ir jis su Dina ir vėl sugrįžo Rusijon.

Keistas įvykis buvo Didžiojo karo metu ir su švedu Duneriu. Upsalos universiteto profesorius sunus Gustavas Dunneris tarnavo karininku švedų kariuomenėj. Vėliau pastoj o tarnauti anglų kariuomenėn. 1917 metų pradžioj atkomandiruojamas jis prancūzų-vokiečių frontan, kur kartu su prancūzais prieš vokiečius kariavo ir anglai. Dunneris su kitais karininkais buvo viename blindazė. Nakties metu atbėgo kareivis ir pranešė, kad vokiečiai nori blindazę susprogdinti. Karininkai blindazę apleido. Dunneris nenorėjo tuo patikėti ir iš blindazės nesiskubino. Tikrai, greitai laiku sprogsta mina. Dunneris šoko ir norėjo išbėgti, bet nepaprastai smarki oro srovė jį pritrenkė prie žemės. Jis neteko sąmonės. Kai jis pabudo, jis gulėjo ligoninėj. Bet — jo atmintis buvo visiškai dingusi apie savo praeitį, apie savo gimtinę, apie patį save jis negalėjo pasakyti nė vieno žodžio. Kadangi netoli jo rastas dokumentas, kuriame pažymėta, "kap. Montaltas", tai ir buvo pamanyta, kad jis yra ne kas kitas, kaip amerikietis Montaltas, tarnaujantis kapitonu anglų armijoje. Jis pats, pagaliau, tuo ėmė tikėti ir Montaltu save vadinti. Pagijęs jis buvo priskirtas prie oro laivyno, bet per vieną orlaivio nelaimę vėl buvo sunkiai sužeistas ir paleistas atšargon. Jam buvo paskirta pensija. Pasibaigus karui jis vedė anglę. Su ja susilaukė poros vaikų, kurie taip pat vadinosi Montaltais.

1927 m. Montaltas su savo žmona sėdėjo vienoje Londono kavinėje. Prie gretimo stalo sėdėjo keletas žmonių, kurie kalbėjosi ne angliškai, bet kažkokia svetima kalba. Kaip vėliau paatirai, jie kalbėjosi švediška. Ir nuostabus dalykas: Montaltas aną svetimą kalbą puikiai supranta. Sužinojęs, kad ta kalba yra švedų, jis pats negali atsisistebėti, kokiu budu jis gali jį suprasti: juk jis švedijoj niekuomet nėra buvęs ir švediška niekuomet nesimokęs.

Montaltas nutarė užėiti švedų pasiuntinybėn Londone. Čia laukiamajame, jam j rankas patenka vienas švediškas kalendorius, kuriame buvo sužymėta įvairių adresų, o taip ir universitetų profesorių vardai. Ir štai beskaitydamas Montaltas užtikina ir Dunnerio vardą. Įvyksta keistas dalykas: staiga tariamas Montaltas atsimensa kuomet tai Dunnerio vadinėsis. Jis pradėjo atsiminti ir iš savo vaikystės dienų. Jis tik negalėjo suprasti, kokiu budu jis pateko Anglijon ir pasidarė amerikietis kap. Montaltas anglų armijoje.

Montaltas nutarė parašyti profesoriui Dunneriui į Upsalą laišką, ar jis nėra turėjęs sunaus. Profesorius atsakė, kad jo sunus, Gustavas žuvęs prancūzų-vokiečių fronte 1917 metais. Montaltas nuvažiavo švedijon, kur savo tėvo, Upsalos profesoriaus tuojaus buvo pažintas. Taip tariamas Montaltas, oro srovės pritrenktas ir netekęs atminties, vėl pats save surado.

Tokių pavyzdžių butų galima suminėti ir žymiai daugiau. Ir vokiečiai savo kino filmą "Žmogus be vardo" pagamino iš tų pačių pavyzdžių, kokių Didžiojo karo metu buvo ne vienas. Bet gyvenimas kartais pralenkia ir romanus, ir kino filmus, ir visa tai, ką žmogus gali sugalvoti. Ir jeigu šiaip jau kas pasakytų kad žmogus gali prarasti pats save, kad gali užmiršti visą, ką anksčiau pergyveno, ką matė, užmiršti tėvus, brolius, seseris, gimines, niekas tuo nenorėtų patikėti. Bet štai pats gyvenimas tokį pavyzdį paduoda ir mums belieka tik su jais susipažinti ir nusistebėti, kaip keistai, vis delto, kartais viskas susikloja. — "L. U."

SKAITYKYT ir PLATINKIT AMERIKOS LIETUVI

Dėdė Apsiriko

VIENO VEIKSMO KOMEDIJA — PARASĖ JUOZAS NARUSEVIČIUS

VEIKIANTIEJI ASMENYS:

- Mikas Skrusdaitis, advokatas.
- Alena, jo žmona.
- Ona Norytė, jos sesuo.
- Tomas Puskepuris, Skrusdaičio dėdė.
- Jurgis Ašerškis, gydytojas.
- Virėja.
- Kiemsargis.

(Svetainė Skrusdaičių vasarnamy. Gilumoj plėčios stiklinės durys ir du iš šonų į sodną išeinantieji langai. Po kairei durys į valgomąjį (scenoj atsidaro), po dešinei į svečių kambarį. Po kairei avanscenai moterų rašomasai stalas, prie sienos pristatytas, šonu į publiką. Po dešinei — apvalus staliukas, staltiese uždengtas. Ant jo laikraščiai ir žurnalai. Prie stalo dvi kėdės. Kėdė prie rašomojo stalo. Kai-kur minkšti baldai. Gėlės. Visur jauku ir švaru).

SCENA I

(Ona prie apvalaus stalo sėdi ir skaito. Alena iš valgomojo įeina. Ant jos paprasto kartono suknelė ir žiuratas. Rankovės užrašytos).

ONA. Ir velei?
 ALENA. Kas?
 ONA. Varskėčiai...
 ALENA. Vėl varskėčiai. (Prieina prie rašomojo stalo ir laike tolesnio pasikalbėjimo jį tvarko).
 ONA. Trečia diena iš eilės!
 ALENA. Trečia diena iš eilės. Kodel tu stebiesi?
 Trečia diena iš eilės aš laukiau, laukiau vyro atvažiavimo, ir trečia diena iš eilės gaminu jo mėgamus varškėčius.
 ONA. Ak, Alenyte, aš ne del to stebiuosi, kad tu nori vyrui įtikti...
 ALENA. Ne įtikti, o suteikti jam malonumo, ypač jeigu tatai toks menkinėkis... Man regis, tatai pilnai suprantama ir aišku!
 ONA. Trečia diena varskėčiai, vakar varskėčiai ir šiandien varskėčiai. Trečia diena virėja išvirt nemokėjo, vakar neišmokė, šiandien nesugebėjo. Ne, mano miela, mano deta, aš kantrybės netekčia.
 ALENA. Ką daryti, jei virėja kvaila. Gerai, kad nors tokia pasitaikė! O tai be tarnaitės, dar-gi be virėjos.
 ONA. Ar žinai ką, tau ši suknelė labai tinka prie veido. Suvis kaip kambarinė tarnaitė iš gerų namų.
 ALENA. Ačiu už komplimentą!
 ONA. Ak, Alenute, jog aš ne ta prasme, kad už-gauti...
 ALENA. (Besirausiant stalčiuje). Tikiu, tikiu, mano miela. Aš ir neužsigauanu. Kodel šis laiškas vyrui, pateko į mano stalą?
 ONA. Gal kuomet nors buvai paėmus perskai-tyti.
 ALENA. Fe, aš vyro laiškais nesiįdomauju... nors tarp jų ir žingėdžių butų... Pavyzdžiui, jo dėdės laiškas... ir tai kaip sykis vienas iš jų.
 ONA. To, kurs neapkenčia moterų?
 ALENA. Ne moterų, o žmonių. Jo paties žmo-na, regis, jį apylė, ir nors jis savo ruožtu kiek-vieną savaitę ją prigauna, bet tatai nei kiek ne-kliaudo jam visas žmonas pasmerkti, o tame skaičiuje ir mane žemeiti be pasigailėjimo.
 ONA. Jog jis tave niekuomet nebuvo matęs.
 ALENA. Tai jam nieko nereikia. Jis turi tai įsitikinę visų žmonių neįsitikinimybėje, ir jau nuo pat dienos mūsų vestuvių kepinu mano vy-relį savaitiniais pamokinimais, panašiais į se-kantį. (Paduoda jai laišką). Perskaityk. Čia paslapčių nėra... Mano vyras saugoja juos del kuriozų, ir mes juos bendrai skaitome... taip sau iš nuobodumo...
 ONA. (Skaito). "Ne, ne, mano mielas, aš tau netikiu! Angelių žemėje nėra, visos moterys krokodiliai!" Oho, gan stipriai pasakytą! "Ge-riusioji žmona bent kartą į mėnesį savo vyrą prigauna. Netikėk, netikėk tom gyvatėm! A-teis laikas, kuomet tu praregėsi ir vėliau gail-lesies ir plaukus nuo galvos beraudamas veltui šauksi: O, koks aš buvau kvailas, koks niekšas, koks asilas... tavo, tave mylintis dėdė Tomas". Garsiai pasakytą.
 ALENA. Kiek kartų vyras kvietė jį pas mus pa-viesėti, bent su manim susipažinti — griežtai atsisakė ir tiek. (Pakyla). Na, tačiau, jau lai-kas į virtuvę. Ar nenorėtume ir tu pasimokin-ti? Tatai ir tau jog butų pravartu.
 ONA. Kaip? Tokį įdomų romaną ant virtuvės pakeisti?
 ALENA. Va, rengiesi ištekėti, o virtuvės bijaisi... Ir ką tu ten skaitai? (Žiuri į knygą, kurią Ona stengiasi paslėpti). Duok, duok šian... Pary-žiaus gatvės nuotykių! Fui, Onute, kaip tau ne-gėda. Eiva, eiva... Tai bus kur-kas naudingiau. (Atima knygą ir ją stalčių užrakina).
 ONA. O, širdis be pasigailėjimo! Reikalui pasi-duodu, ir einu! (Abi išeina).

SCENA 2

(Scena nekuri laiką tuščia. Nuo balkono įeina Puskepuris. Jis kelionės kostiume, per petį krepšelis, rankose čemodanas ir lietsargis. Įeinant gal-lantingai nusilenkia).
 PUSKEPURIS. Poniutė! (Apsidairo). Nieko...

Keista. Nei tarnų, nei ponų... Palauksiu. Vis-gi kas-nors tur įeiti! (Deda ant grindų čemoda-ną ir lietsargį, ant čemodano kreipšlį, palta ir skrybėlę). Hm! kambarys visgi ruimin-gas! A!... A!... moteriškos rašomasai stalas. Puiku. Tatai gal but pravartu. Čia gal but įro-dymų iš esmės. Ne, mano meilute. Jeigu aš nusprendžiau važiuoti tris šimtus kilometrų, tai aš už visus kelionės vargus atsiseisiu ir su ko-kiu iškilmingumu įrodysiu, kad tamtos žmona negal but angeliu — todėl, kad jinai moteris! Jus išvažiuot į Kauną — puiku. Męs atvyksim incognito — ir mūsų nesisausos! O! Gal-but koks nors "jisi". Nesant vyro — "jisi" bus švelnesnis, "jinai" — drąsesnė, o aš... aš busiu už visus gudresnis, che, che, che!... Ištraukia iš kišenius užrašų knygele). Va mano kny-gelė. Čia viskas iš eilės bus įtraukta: visi pa-stebėjimai, įtarimai, nusikaltimai, išvados! O kuomet jūs, mielasai giminaiti, sugrįžite, — o kokį ilgą sąrašą įrodymų šioj knygelėj išvysite! O kad jinai jam neištikima — tatai nei kiek neabejotina. Žmona negal but savo vyrui išti-kima! Tatai aš savo kailiu jau patyriau! Ma-no Paulina ligi vestuvių buvo, kaip angelas, ma-ne pirmiaisiais metais prigavo, antraisiais — pri-gavo, kasmet prigaudinėdavo, ir dienoje mūsų taip vadinamo sidabrinio šliubo — aš sučiupau ją nusikaltimo vietoje. 25 metus jinai mane už nosies vedžiojodavo. 25 metus aš laukiau laimin-gos valandėlės, ir ta valandėlė užstojo! — Aš buvau suvedžiojamas — bet buvau geroj nuo-taikoj! Aš susekiau nusikalėtėl! Sakysim, ji-nai kalba, kad jinai ėjo į kiemą — bet jinai me-luoja! Kiemas iš vartų po dešinei, o jinai po kai-rei nuėjo. Padėkim, jinai sako, kad esą pra-džioje reikią į vištinką užėti, bet ir tai jinai meluoja. Aną dieną paskutinį gaidį papovė ir jai ten nēr kas beveikti. O, visos žmonos savo vyrus prigaudinėja, visos, visos, visos! Ir is-torijoj begalės pavyzdžių galima atrasti.—Gra-žioji Alena! Bet kas Alena! O Ieva? O, nuo Ievos viskas ir prasidėjo! Tačiau keista, kad li-gi šiol nieko nėra! Prie vartų koks nors ne-klaužada mane čionai atsiuntė... Ponas, sako, Kaune, o ponija, girdi, tenai! Kame-gi ta po-nia? Duokite man poniją! Ei! Kas čia yra? Velniai, žino kas čia darosi. Tačiau... tačiau tatai įtartina! Ponia namie ir ponija slapstosi... ir nēr kam pranešti... Hm... reikią pasižymėti. (Užrašo). "Tarnai prašalinti... liudininkų nėra. Mano Paulina visus tarnus išvaikydavo. Tik viena Uršulė pasiliko, bet ir ta pati vienakė. (Rašo): "Laukiau pusę valandos. Šeiminkė neišėjo... Kur ir su kuo jinai buvo?" Kas žino, o gal ištikrųjų, kol aš čia sėdžiu jinai... savo vy-rą prigaudinėja. O, aš, gal but, gausiu tokius įrodymus, tokius... Mano Paulina 25 metus ma-ne prigaudinėdavo, bet aš per 5 minutes ją nu-tvėriau. Ei, Tomai, nebuk žioplis! Pirmyn už tiesą! O... va šitos durys... Kur jos išeina? Bene į jos miegamąjį?... Tss... gal-but už šitų durų... Aha! Pažvelgsiu per raktą skylute, ir jeigu... jeigu... (Žiuri per raktą skylute). (Durys smarkiai atsidaro ir įeina Alena. Pus-kepuris, gavęs smugį į kaktą, atgal atsōka). Ai!.. Netikėju.

SCENA 3

Puskepuris ir Alena

ALENA. Tamsta, atsiprašau...
 PUSKEPURIS. (Trina kaktą). Nieko, nieko, dušele, gyvenant dar ir ne taip pasitaiko!
 ALENA. (Į šalį, nustebus). Dušelė?
 PUSKEPURIS. (Į šalį). Graži ir meili... Matyt, kambarinė...
 ALENA. (Į šalį). Tai kaž-koks beprotis! (Gar-siai). Bet leiskite...
 PUSKEPURIS. Leidžiu, meilute, viską leidžiu. Aš gerom moterėlėm viską atleidžiu.
 ALENA. Bet, paklausykite.
 PUSKEPURIS. Klausau, mano gražute, viską klausau! Aš geras senelis, gerutėlis, che-che... O štai, dušele, man kaip ir to... ponas reikalingas...
 ALENA. (Piktai). Pono nėra, ir aš tamstą pra-šyčia...
 PUSKEPURIS. Ai-ai-ai... meilutė! Ar gi galima taip pykti!... Ir kaip ta tavo ponija nesibijo tokių gražių kambarinių laikyti... che-che-che!...
 ALENA. (Nusistebėjus). Kambarinių? Prašau tamsta dovanoti, aš...
 PUSKEPURIS. Žinau, žinau, dušele? Tu nekalti!... Šitos durys! Tai vis durys! Nieko, nie-ko, mano kakta gan tvirta, kakta stipri, che-che-che... Su akmeniu nepraskelsi... Tai pono nėra?... Gaila! Labai gaila! O ponija?... Po-nia namie?
 ALENA. (Aštriai). Ponia... (Reikšmingai). Po-nia namie ir aš ją tuojaus atsiųsiu. (Apsisuka, kad išeit).
 PUSKEPURIS. Va taip, štai ir pasakyk, meilute, kad girdi, Zefirinas Peštukinauskas... turi rei-kałą, reikalaų, meilute.
 ALENA. Gerai.
 (Bus daugiau)

Gyvybė Per Mirtį

Kai žmogus imi lyginti sa-vo nusistatymus, griežtai priešingus daugumos nusi-statymams, tai kartais randi bedūgnę, kurios papras-tai nepastebi. Jeigu tau aišku, kad turtai nėra žmo-gaus gyvenimo tikslas, o tik reikalinga priemonė (ir tai ne "turtai"), jeigu tu žinai, kad žmogus elgiasi neteisingai, naikindamas kitas gy-vybes, savosios palaikymui, jeigu tu žinai dar pana-šių dalykų ir visomis savo jėgomis stengėsi gyventi pagal tą, kaip reikia gyven-ti, ir jeigu dar nori savo mintis skiepyti kitiems, tai šiame žmonių pasaulyje pa-sijusi, kad esi vienas. Žino-ma, nesi vienas, bet tavo ša-lininkai arba bendraminčiai yra taip reti, kad su jais negali susidurti ir tu, drauge su jais, jauties vienas. O tokia vienvė daž-nai gali palikti tave labai sunkiems galvojimams. Į ką tu kreipsies su bičiulystės žodžiu — tas nusiuko nuo tavęs bijodamas, kad "ne-prašytum pinigų paskolinti", ką tu parartimai pava-dinsi, tas įžeis... Žinau to-kių vienumos valandų. Kai esi beveik visų žmonių išgui-tas jų tyčių daromu nepa-stebėjimu, jauties vienas didžiausiame žemės kamuolio ir visos erdvės plote. Sun-kumai nuo žmonių patirti, tokie pasidaro dideli, kad nustelbia mintį, jog ir dau-giau tokių kaip tu gyvena ir vargsta. Kad nors ta min-tis apie kitus artimus tavo dvasiai žmonės nedingtų, butų lengviau!

Vieną laikotarpį, kai jau iki augščiausio laipsnio bu-vo priėjęs toks nusimini-mas, perskaičiau viename Amerikos laikraštyje, kad nusizūdė viena studentė, pa-likdama raštelį, jog negalinti gyventi del to, kad pasau-lis labai sumaterializėjęs, kad visa tik pačių papras-čiausių žmogaus reikalavi-mų patenkimui tedaroma, kitus žiauriai besikriaud-žiant. Kaip liudna tos mer-gaitės dalis privedė ją prie tokios pabaigos! Tas žmo-gus galvojo, matė, kiek ne-teisybės yra žmonių sukurta ir vis didinama ir ta teisin-ga žmogiška esybė nebegal-ėjo ištvėrti pasaulyje. Žino-ma, ir ją nužudė ta mintis, kad pasaulyje ji viena, kad tik priešingos jėgos aplink ją tėra. Ji nuvargusi negal-ėjo nusiraminti mintimi, kad yra ir daugiau tokių kenčiančių žmonių.

Tas nusizūdymas įvyko A-merikoje, kurioje tiek biz-nio ir viso ko vardan biznio! Ar gi tas negalėjo ypatingai sujaudinti man e, kuriam dvasia buvo arti prie tos pa-čios buklės?... Juk ten, žiau-raus apskaičiavimo krašte, atsirado tokia siela, kuri kentėjo matydama visą tą žiaurumą, kuri jautėsi vie-na, apleista, kuri nebegal-ėjo pamanyti, kad vienomis mintimis su ja gyvena kame nors pasaulyje kita esybė!

Ir tas nusizūdymas, ta mirtis, taip paveikė mane, kad virš didelio gailėsio iš-

SVEIKATOS SKYRIUS

Šį skyrių tvarko ir prižiuri
 AMERIKOS LIETUVIŲ DAKTARŲ DRAUGIJA
 Rašo Dr. A. Petrika, Brooklyn, N. Y.
 KĄ VALGYTI ARBA DIETA DEL ŽMOGAUS SVEIKATOS

(Tąsa)
 Dabar mes prieinam prie klau-simo, ką valgyti? Svarbu žinoti taipgi, kokioj formoj tasai mai-stas yra labiausiai pageidauja-mas, nes toji pati maisto me-džiaga gali buti įvairiose forme-se, kurios ne vienodai reaguoja į kuno padėtį. Pavyzdžiui gali-ma pamti visiems gerai žinomą musų kasdienę duoną. Ji gali buti kaip kada naudinga mai-stui, o kaip kada ir visai nenau-dinga. Padžiovinta, kieta duo-na gera yra ir dantim pagrau-žti ir skilviui lengviau ją pervir-škinti; gi minkšta, kaip tešla, ta pati duona — nenaudinga nei dantim, nei skilviui. Be to, jeigu tu duona suvalgyta kokias riebalais, ji yra net kenksmin-ga, nes skilvyis negali jos suvir-škinti. Tą galima pasakyti ir a-pie mėsą: šviežios, neperkeptos ar virtos mėsos gabalėlį galima suvalgyti su nauda, gi jeigu tą pačią mėsą perkepti, sudaryti su visokiais riebalais dažiniais, — ji tampa ne tik nenaudinga, bet kenksminga.

Nereikia manyti, kad bran-giausieji valgiai yra geriausi kartais jie yra prasčiausi. Tuli turčiai, kurie turi pakankamai pinigų, o mažai proto; kurie ma-no, kad svarbiausias žmogaus tikslas pasulyje, tai prikimsimas skilvio per ne mierą kuobran-giausiais valgiais ir gėrimais, dažniausiai sugadina savo svei-katą, ar net gyvenimą sutrum-pina, tik deli persivalgymo vi-sokių koncentruotų bei brangių valgių. Žinoma, negalima sa-kyti, kad visi brangūs valgiai yra prasti, o visi pigūs — geri. Tai butų ne tiesa. Bet daug atvėjų taip yra. Pavyzdžiui, brnagus "steikas," raumenų rė-žinys, yra kur kas prastesnis maistas, negu kepsnys, smege-nys, inkstai ar kaulų smegenys (marow). Juoda, rupi čielo ru-gio ar kviečio duona yra pignė, negu išdabintas, saldintas, gražiai atrodas ir brangus py-ragas. Rudasis cukrus yra pi-gesnis ir geresnis, negu baltasis cukrus. Daržovių valgis bus pi-gesnis ir geresnis, negu, saky-sim, koksai nors smozytas kepsnys, kuris yra brangus ir maistui netikęs. Juo paprastes-nis valgis, bile tiktai jisai yra švarus, šviežias, naturalus, ne-sugadintas — yra kur kas geres-nis, negu brangus, komplikuo-tas, sugadintas. Persivalgymas taip pat žalingai atsiliepią į ku-no sveikatą. Kas mano, kad val-gyti reikia tiek, kiek išneša jo kišenius ir pilvas sutalpina, to-kiam vėliau prisieina gailėtis, kada isigyja chronišką vidurių nemalimą ir suardo sau sveika-tą. Moderacija, saikas visumet yra geriausias vadas. Žinoma, kas sunkiai fiziniai dirba, ku-riam tenka pakankamai išsi-mankštinti tyrame ore, tas gali daugiau ir sunkiau valgio suvar-toti, negu tas, kuris užsidaręs per dieną sėdėdamas rantom ar galva dirba. Valgyti reikia tik tiek, kek norime ir kada norime, o ne kiek, kiek yra ar todėl, kad jau laikas valgyti. Geriau yra atsitraukt nuo stalo biskį neda-valgius, o ne persivalgius. Jei-gu maža laiko, kaip kad kartais buna darbuvieta, geriau tada mažiau valgyti ir lengviau val-gio, o gerai visa tai sukramtyti, negu kad pusčieliais kšniais pri-

kimšti pilvą. Toksai skubus val-gymas tik skilvį sugadina. Gerai sukramtyto maisto mažesnis saikas ams daugiau naudos, ne-gu pusčieliai suryto kad ir dides-nis saikas. Be to, kramtymas quoda progą dantim bei dėsnom išsimankstyti, kas jiem eina į sveikatą. Perdaug pailsusiam taip pat negera umai valgyti: geriau biskį pasilsėt, o jau tada valgyti.

Valgant nereikia maišyti viską į kruvą; geriau yra pavalgyti iki sociai vienos rušies maisto, o ne kelių. Kitu kartu galima val-gyti kitos rušies maistą. Jeigu, pav., kas valgo kartu mėsą, bul-ves, duoną, sviestą, daržoves, pie-ną, surį ir saldintus pyragus — negali tikėtis nieko gero iš tokio mšinio, nors atskirai paėmus — kiekvienas jų gali buti geras maistas. Juo mažiau sumaišysi įvairias maisto rušis, tuo bus skilviui lengviau tasai maistas suvirškinti.

Niekuomet nereikia pavydėti daržovių ir vaisių; valgyti visokias valgomas žoles bei augme-nis. Nebijoti ašakoto, rupaus maisto, nes tai pagelbsti mitybos kanalui. Bevergant tulos daržo-vės susigadina, nes iš jų išsibun-kia mineralinės druskos ir vita-minai. Todėl tokias daržoves, ku-rias reikia virti, reikia stengtis sutaisyti su sriuba, kad vanduo kurame jos virė, nenusimestų. Gerti kiek galint daugiau žalio vandens, bent po du stiklų prieš kiekvieną valgį. Bevalgant nege-rai yra gerti vandenį, bet prieš valgį bent pusę valandos. Salta-me ore gerti vandenį pašildytą, tik ne virintą.

Mėsos valgyti kartą į dieną ir tai ne visą svarą ar du, bet tik ketvirtą dalį svaro. Liaukos, kaip kepenys, inkstai, yra geriau valgyti, negu raumenys. Reikia žiureti, kad mėsa nebutų sese-nusi ar sugedusi; geriau jos ma-žiau valgyti, o geresnę pasirinkti. Vengti sudutos ir rukytos mėsos. Nereikia ją sugadint per-lgu kepimu. Maišyta dieta žmo-gaus organizmui yra geresnė, negu vienos mėsos, ar vienu augmenų, nors ir bile kuria vie-na jų, kaip praktika parodė, ga-lima gyventi. Nereikia užmiršti, jog pienas yra vienas geriausių maisto medžiagų ir jo reikia kuo daugiau gerti. Geriausias pienas tai žalias pienas, nevirin-tas ar kaitintas. Kaitinant ar virinant sunaikina tuos maist-inės medžiagos jame. Kadangi miestų gyventojams sunku yra gauti pieną tiesiai nuo karvės nesugadintą, iš kurio smetona nėra išskirta, tai partartina imti n u o pieneaus "certifikuotą" (certified) pieną, nes jame dau-giau smetonos ir jisai nėra kai-tintas (pasteurizuotas). Be to, tasai pienas yra imamas iš pa-rinktinų, sveikų karvių. Žino-ma, jisai yra brangesnis negu paprastas pienas; bet, kas nei-gali jo pakankamai pirkti, lai jo ima mažiau, o vis tiek bus daugiau naudos, negu išgėrus prasto pieno, nors ir didesnį sai-ką.

Neščios ar žindančios motinos ypatingai turi gerai žiurėti sa-vo dietos, nes jos atsakomingos ne tik už save, bet ir už savo kudikius.

(Bus daugiau)

kilo man jausmas, kuris už-pildė mano alkaną dvasią, kuris priminė man, kad yra taip pat kenčiančių žmonių, kad todėl reikia iš to semtis jėgų! Ir aš iš tos mirties tokių jėgų gausiai pasise-miau, nes ji man labai ryš-kią priminė, jog visame žė-mės kamuolyje yra esybių, kurios nematomomis gijo-mis susiriusios savo tarpe-turės pasiekti to, kad išnyks žiaurus lyginimas žmonių su skaitlinėmis...

Arėjas Vitkauskas

LIETUVIAI!
 SKAITYKIT IR PLATINKIT
 AMERIKOS LIETUVI

TIKRAS LIETUVIŠKŲ BICIU



MEDUS

Šitą pavasarį dar tikrai išimtas iš bicijų. Aš galiu gvarantuot kiek-vieną šio medaus lašelį, kad aš pats išėmiau iš avilų. Mano bicijų medus kas metai gauna pir-mutinį laimėjimą. Mokestis su pristatymu:
 Už stiklinę medaus kvortą 80c
 Už galloną \$3.00
 ir Koriukas Dovanai
 Galit ypatingai kreiptis arba už-sakymus del persiuntimo paduot sekančiu adresu
 AMERIKOS LIETUVIO
 KNYGYNAS
 14 Vernon St. Worcester, Mass.

ŽINIOS IŠ VILNIAUS KRAŠTO RADISKĖNŲ LIAUDIES NAMAS

“Vilniaus Žodžio” korespondentas praneša, kad Radiskėjų naujas liaudies namas. Ačiu neuilnstančiai veikėjai mokytojai p-lei V. Čepulytei, kurios iniciatyva, Radiskėjų Kultūros švietimo draugijos skyriaus nariai įsteigė liaudies namą. Atidarymo ceremonijose dalyvavo Kultūros dr-jos Pirm. Dr. D. Alseika ir sekr. p. Berinčikas iš Vilniaus. Liaudies namą pašventino Vaisių klub. kun. Budrickis. Radiskėjų kultūros skyr. Pirm. p. Kazura paaukavo sklypą žemės liaudies namu, aukoms liaudies namo pastatymui prisidėjo Amerikos lietuviai ir prof. Z. Žemaitis iš VVS. Kaune. Radiskėčiai džiaugiasi sulaukę savo tautinės kultūros centro — liaudies namo.

KULTURINĖ VEIKLA

Nors lenkų žandarai trukdo ir persekioja lietuvių kultūrinę veikimą, vienok sustabdyti visiškai neįstengia. Kamaruose Kultūros drg. skyr. veikla plėtojasi, statomi sceniški veikalai, suvaidinta 1933 m. “Aušros sunus”, “Bajoras Gaidys” ir “Ant begadugnės krašto”, parengta kelėtas koncertų, paskaitų ir šiaip pramogų.

PAŠAMINĖJE VEIKLA

Pašaminėje, kur Kultūros drg. mokyklos mokytojas p. Karuža vadovauja, kultūrinis veikimas eina plačiu mastu. Mokyklos k-to nariai darbuojasi, rengiamos paskaitos, koncertai ir scenoje vaidinimai, etc. Žodžiai, Vilniaus kultūrininkai nemiega, kiek sąlygos leidžia, veikia kultūros srity šviesdami visuomenę ir jaunimą, organizuodami ir aukėdami tautinėje dvasioje. Mokytojas p. Karuža yra vienas iš žymių kultūrininkų, jam padeda ponias Karužienė, p. Zabrauskai, Ankenienė ir kiti pašaminės kultūrininkai.

KATEDRA NEREMONTUOS

Lietuvių engėjas arkivyskupas Jalbrzykovski neišgali surinkti pakankamai pinigų Vilniaus Katedros remontui. Lenkai pinigų neduoda. “Kurjer Wilenski”, kaip “Vilniaus Žodis” praneša, buvo patalpines tokius pranešimus, kad buk arkivyskupas Jalbrzykovski išleido loterijon paskutinį žiedą ir savo futrą del surinkimo pinigų Katedros remontui, bet ir šita žinia nepaveikė lenkus, be abejonės buvo suprasta, kad arkivyskupas tokio pasiaukavimo nepadare. Dabar arkivyskupas Jalbrzykovskis atidėjo Katedros remontavimą.

PRAŠO PAS UBAGĄ LAZDOS

Lenkai valdydami Lietuvos pagrobta kraštą per 13 metų nubankrutino jį, žmonės pinigų neturi, gyvena didžiausiam skurde, daugelis gyventojų tapo ubagais, bet lenkai prašo pas ubagus lazdos, kuri pačiam ubagai būtina reikalinga. Lenkai negali surast pakankamai pinigų pas žmones valdžiai padotųjų sumokėjimui, kaip jie gali tikėtis aukų gauti by kokiems reika-

lams. Lenkijos sekvestatoriai atima paskutinę vištą, karvę ir kitokius daiktus už nesumokamą padotkus ir tuom pat kartu arkivyskupas nori gauti aukų Katedros remontui, bet negauna, nes žmonės neturi pinigų.

DVARININKAI DEJUOJA

Vilniaus vaivadijos dvarininkai skundžiasi bloga ekonomine padėčia. Dvarininkų suvažiavimam, Vilniuj, atvyko tik keletas dvarininkų, kurie pareiškė, kad daug dvarininkų negalėjo atvažiuoti, nes neturi pinigų bilietui nusipirkti (“Vil. Žodis”). Dvarininkai suvažiavime smerkia Lenkijos valdininkų savaliavimą, Lenkijos valdžią už atėmimą iš dvarininkų 200 praskolinusių dvarų, skundžiasi nepakankama ekonomine padėčia.

Gerai, mes, lietuviai galim Vilnijos dvarininkų bėdomis pasidžiaugti; šie dvarininkai 1920 m. Gen. želigovskio sušaukti Vilniuje be visuomenės sutikimo sudarė “Seimą”, kuriame nutarė prijungt Vilniją, Gardino kraštus prie Lenkijos. Jie tada kalbėjo neva tų kraštų gyventojų valią reikšdami, dabar jiems lenkai atsidėkavoja. O jei ne šitų dvarininkų talkininkavimas Lenkijos grobikui Gen. želigovskiu, 1926 m., tai Vilniaus ir Gardino kraštai būtų buvę Lietuvos, o Lietuvai valdant tuos kraštus, gyventojai tų kraštų turėtų šimtą kartų geresnę buitį.

VILNIAUS UNIVERSITETE LIETUVIAI LEKTORIAI

Ligi šiol Vilniaus Universitetas lietuvių kalbą dėstė tik vienas mokytojas A. Valaitis, dabar paskirtas antras lietuvių kalbos mokytojas p. B. Untulis. Šis faktas rodo, kad lietuvių šaukimas padaugėjo Vilniaus universitete ir, kad lietuvių kalbos dėstymas labai pageidaujamas, delto lenkai, kad ir nenoromis, turėjo paskirt antrą lietuvių kalbos mokytoją.

PROVOKATORIAI

Svenčionių krašte lietuviai atsisako savo vaikus leisti į lenkišką mokyklą, lenkai visokiais būdais ir provokacijomis skundžia lietuvių valdžiai, aiškindami, kad lietuviams š Kauno atvykę agitatoriai įsako vaikų neleisti į lenkišką mokyklą (Valstybinę). “Dz. Wilenski” paleido tokius gandus, tačiau švenčionių krašto lietuviai yra tiek suprātę, kad juos lenkai kaip provokacijomis taip ir pokiais kitais monais apgauti negalės.

NELEIDŽIA PASKAITŲ

Lietuvių Ukio Draugijos valdyba rupinasi suteikti eilę paskaitų lietuviams ukininkams, pasiūsdami prolegentus į provinciją paskaitas duoti, bet lenkams nepatiko lietuvių paskaitos ukio reikaluos, ypatingai, kad prolegentai netempia viską ant lenkiško kurlpalio. “Vil. Žodis” praneša, kad po apsilankymo prolegentės p-lės Gudalaitytės Kaltenėnų kaime su paskaitoms apie gyvulių, paukščių ir

Aimanavimas Poetės-Patrijotės Juonos Ragauskienės-Tamašauskaitės

Prieš keletą dar metų atgal Amerikoje gyveno karšta Lietuvos patrijotė, p. Juona Ragauskienė-Tamašauskaitė; rašė, žinoma, po slapyvardžiu: Lakštutė. Jinai rašinėdavo ne tik paprastas žinutes — korespondencijas, bet ir eiles; ir jų — tų eilių išleido atskirose knygelėse net du rinkiniai, kurių recenzentų-kritiką rašant “Draugijoje”, musų nepermalduojamas kritikas, pralotas Aleksandras Dambrauskas — Adomas Jakštas, nors jai, sulig savo papročio, nešikštavo pipirų... bet neužvidėjo ir titulu — vardo poetės — aiškiai vadino ją poete, o ne paprasta eilių kurėja. Su tąja tai poete veikimo aplinkybės mane supažindino. Ir nors jinai dabar gyvena toli — Latvijoje, savo vyro ukėje, Petro Ragauskio, tačiau man vieni kitų nepamirštame — laiks nuo laiko susirašinėjame ir aš jiems retkarčiais siutinėju laikraščius. Ir vė: už paskiausiai siutintį laikraščį, tarp kurių buvo ir “Draugas”, kuriame figuravo ir jos gerbtinai vardas, pavardė, ji man atsiuntė žingėdų laišką sekancio turinio:

daržininkystės, ukį, lenkai uždraudė paskaitų leidimą Kaltenėnuose ir kitur. Jiems labiausia nepatinka, kad lietuviai baigdami savo susirinkimus gieda tautos himną.

VILNIAUS VAIKAI

Vilniaus lietuvių vaikai pasi- naudodami šviežio minkšto sniego gausumu, surituliavo sniegą ir pastatė Gedemino Pily bokštą, uždėjo jame trispalvę. Lenkai žandarai nuėmė trispalvę ir nugriovė sniego bokštą ir saugoja Gedeminkalnį, kad lietuvių vaikai iš naujo ten neiškeltų trispalvę vėliavos.

VALKININKUOS ŠNIPAI

Vilniaus lietuvių spaudos pranešimu ir “Musų Vilniaus” žurnale telpančios žinios sako, kad Valkininkų ir Varėnos krašte lenkų šnipai labai aktualūs, jiems padeda šnipinėti ir provokacijas vykdynti tuli lietuviai pardsidavėliai už lenkiškus zlotus; tokių juodšikių pardsidavėlių darbai jau ne vieną lietuvį nustumė į Lydos ir Vilniaus kalėjimus. Bet tie juodošii role lošiantie lietuviai kada nors už savo darbus skaudžiai nukentės.

LIETUVIŲ VARGAI

Pavergtų lietuvių vargai neapsakomi ir neaprašomi. Politškai persekiojami labiau negu anais rusų viešpatavimo Lietuvoje laikais, ekonomiškai suvargę, nes Lenkijos valdžiai jiems uždėjo nepakeliamą padotkų naštą, o p a r a m o s ukio pramonė iš Lenkijos negauna. Bet jei pavergti lietuviai vieninai bus nusistatę, jei nuosirdžiai ir bendrai kovos su atėjūnais, tai galės atsispirti prieš lenkų visokias atvargas. Gi Lietuvos ir užsienio lietuviai privalo remti pavergtuosius moraliskai ir medžiagiškai jųju kovoje; kad apsiginti nuo lenkų atvargų.

Vilnietis

“Aukštai Gerbiamas Tamsta: —

“Širdingiausi ačiu už laikraštį ‘Drauga’! Gerbiamasis, viengenti, Tamsta vis dar manęs neužmiršti! Aš maniau, kad niekas mane nebeminėja pasauly! O Tamsta ne tik mane neužmiršai, bet dar ir į laikraštį parašai. Mano Petras važiavo Lietuvon po Kalėdų ir tų laikraštį visur su savim vėžiojasi. Tai visiems davė skaityti. Žinoma: ne visi suprato apie ką čia eina, bet radę jo pavardę... tai ne vienas nustebeš, akis išplėtęs į jį žiūrėjo. O jam (Petriui) tai perdaug... garbės... Matai, kaip Tamsta apie ką nori, parašai ir randi vietos laikrašty; kas kitą man: laikraštis (lietuviškas vienas ir tas pats 2 lapeliai ir dvisavaitinis. Tai gali suprasti kiek jiems reikalinga raštų... O Kaune irgi, jie turi užtektinai rašytojų, o ir susisiekimas paštu blogas. Mums į pašta 9 kilometrai, o ar visada kelias išbrendamas? Tai aš ir nelendu, žinoma: ‘I am old style’. Tų mandriųjų žodžių nesuprantu! Kaip vė: iniciatyva, ratifikuoti ir šimtais visokių ‘moksliškių’ žodžių. Juk čia ne lietuviški tie ‘mandrūs’ žodžiai?! Kodel negalėtų rašyti lietuviškais žodžiais; juk musų kalba turtinga ir eibės visokių žodžių ir visi skaitytojai juos supranta; bet gal taip gražiau?.. Vienu žodžiu: aš turiu tarti su Dovidu Karalium: ‘Viešpatie, Tu pakleš mane, numetei. Dienelės mano laimingos prabėgo, kaip šešėlis, o aš likau kaip pelėda nakties tyruose. Bet u viską tegul bus pašlovinintas Vardas Viešpaties’!..

“Ačiu mano broliukui, jis mane atitrakė į Ameriką. Pragyvenau gražiai 15 metų ir pamažiau kaip žmonės gyvena. Toliau: ačiu mano gyvenimo draugui, kuris mane, nors išvėdė iš namų nevalios — stono senmergystės, bet ištrėmė mane iš Amerikos ir kartu iš mano tėvynės. Anot dainiaus žodžių: ‘Neb’matysiu aš Lietuvos, broli savo neregėsiu’. Latvijoje čia užgrusta ir numirti čion turėsiu.

“Gerbiamasis, išvaizdink sau, kad Tamsta štai gyvenai, esi laisvas, skaitai laikraščius, dar ir keletą, parašai, ne tik kad rašinėliai randa vietą laikraščiuose, bet dar ir padėkuoja ir prašo daugiau parašyti. Nueini į teatrą, lietuviškas prakalbas, o gi ir į bažnyčią. Čia viskas savo kalboj, čia draugai ir draugės, čia visas tautiškas veikimas, širdį ir jausmus glosto; ir ką čia išrokuosi. Tik štai kokio tai likimo nupusta ir atsidursi ant kokios tai numirėlių salos! Nei miesto, nei draugu, nei laikraščiu, nei teatru, nei kitų patogumų. Tik lieka vienas dievnamis, kur, ačiu, mano gyvenimo draugui, mane nuveža, nes pati negaliu, nes gauta Amerikoje dovanėlė — reumatizmas, neleidžia. O ką-gi? Gal ten ramu? Ten švėpliuoja du sekmadienius lenkiškai, vieną — latviškai ir, mėnesį vienas lieka lietuviškai;

EKSKURSIJOS LIETUVON

Greičiau, patogiau ir smagiau pasieksi Lietuvą keliaudamas vieną šių Ekskursijų Lietuvon.

Pasirink Laivą ir Laiką iš Šio Šaršo

KURIE IŠPLAUKS IŠ NEW YORKO, 1934 M.

- STATENDAM Balandžio 11 d. Klaipėdon per Rotterdamą
- UNITED STATES Gegužės 12 d. Klaipėdon per Copenhageną
- GRIPSHOLM Gegužės 28 d. Tiesiog Klaipėdon
- BERENGARIA Birželio 16 d. Klaipėdon per Southamptoną
- GRIPSHOLM Liepos 3 d. Klaipėdon per Gothemburg
- STUTTGART Liepos 12 d. Tiesiog Klaipėdon
- WASHINGTON Rugpjūčio 1 d. Klaipėdon per Hamburgą

Laivai Gripsholm ir Stuttgart plaukia tiesiog Klaipėdon be jokio persėdimo.

Plaukdamis šiais laivais keiviviai turės patogią kelionę, nes nereikia niekur apeisti laivo nei savo bagažą kilnoti, bei traukiniais važiuoti. Ekskursijas vadovaus patyrę kelionėje Palydovai.

Amerikos Lietuvis Agentura

14 VERNON STREET — WORCESTER, MASS.

bet ir tų patį lenkiškas gaivalas drumsčia: nespėja kunigas pradėti evangeliją lietuviškai skaityti, tuoj visi, kaip širšės įgelti: urrrr!!!... urrrr!!!... lauk sprunka. Ir susimaiso gailės su pikėiu ir visa nuotaika pasigadina. O lietuviai per lenkišką ar latvišką pamokslą nei nemano eiti lauk.

“Gerbiamasis, aš to viso negaliu pranešti. Mano jautri širdis verkia ir aš jaučiuosi apeista, užmiršta visų ir matau mindžiojant savo lietuviškas teises pačių lietuvių kojomis. Čia lietuviai neorganizuoti, tamsūs, savo praecites, nei istorijos nežino ir žinot nenori. Jiems vis tiek kokia tauta, jiems gražiau lenkiškai — jie savo vaikų nemokina lietuviškai; o kur jei ir yra prie latvių mokyklos priglaustas koks lietuviškas skyrius, tai jį lanko porą dėsėtkų vaikų, bet ir tie nieko ten tautiško neišgirsta, nes pati mokytoja gali eiti dar keletą metų kiauilių ganyti — jos pačios mažai tautiškai ką nusimano; tik juos moka cigaretes rukti ir romansuoti; gi daugiau jos dirba delei algos, o ne del idėjos. Sakau Tamstai, kur mano mergaitės eina jau trėti metai, o nė vienos dainelės mokytoja nėra išmokinusi, o ką dar apie kitą kalbėti!.. Iš 30 tukstančių Latvijos lietuvių, tai yra rodos 6 mokyklos (ir tai tik skyrjai prie latvių mokyklų). Atminus man Amerikos lietuviškas vienuoles, šv. Kazimiero Seserys, kaip jos mokina, tai rodos angelų burelis, tai žvaigždutės, kurios apšviečia musų tautą, tamsybės rukose... Mes, jei butumem turtingi, iš paskutiniosios leistumem į Pažaislį (šv. Kazimiero Seserių Amerikiškių skyrjų). Bet užklausus ten, patyriau kad labai brangu ir mums neprieitina joku būdu. Ir sesučių amerikiečių ten nebėra, kurios buvo man pažįstamos.

“Atsprašau Tamstos, aš per daug nuklydau nuo tėmos, bet neiškenčiu nepriminus dar savo pastabų: jau pradeda man mintis svyruoti ir apie Vilniaus atgavimą. Musų kraštely yra pasišventėliu, kurie tyliai, bet uoliai dirba; kun. Kemėšis, prof. Biržiška, Uždavins ir keletas dėsėtkų kitų. Bet sulyginus priešų jėgas?!.. Už juos stvoja ir tas, kuris supranta ir tamsioji minia, kuri nesupranta ir latvis ir gudas ir sulenkintas lietuvius; jie visi padeda, nors ir nežinodami, velnio virvę veja, tai yra, gelbsti lenkams. Bet gal Dievas padarys stebuklą ir... virvė gali tekt ne tam kam ji vejama. — Tai tokios pas manę mintys.

“Tautietai, matau, kad Jums eina gerai rašyt ir šventas eiles, ir dar lenkiškai. Aš, nors negaliu pasakyti, kad visai nemoku tos kalbos, grevėzuuju biskį, bet poezijoje ne viską suprantu; na, bet matau ritmą ir rimtį, tai man ir gana. Tamstai, matyt, priešų kalba prigimta?... Kada parašysi ilgą, ilgą! straipsnį savo atsivertimo iš lenkų? Ne užmiršk taipgi ir man jį prisiusiti paskaityt. Gal tai bus ant Vėlyku? A? Linkim viso gero Tamstos darbuotėj! Beje, gerbiamasis, ar negirdėjai, kad Gudas, kuris buvo ‘Darbininko’ redaktorium, ar pavirto ‘kunigu’ ar atsivertė?

Kazys Vidikauskas

Nuo Red. į ponios Ragauskienės, šio straipsnio autorės klausimą, kaslink “Darbininko” eksredaktorius p. Gudo “atsivertimo”, gerb. K. Vidikauskas atsako neigiamai. Tačiau iš Lietuvos spaudos mums teko patirt, kad tas, buvęs “Darbininko” redaktorius, p. Gudas ne į kunigus atsivertė, bet neseniai buvo amnestuotas iš Lietuvos kalėjimo. Jis buvo įkalintas už išdavystę Lietuvos priešų (lenkų) naudai.

Trumpiausia Lietuvos Istorija Tik 25 centai

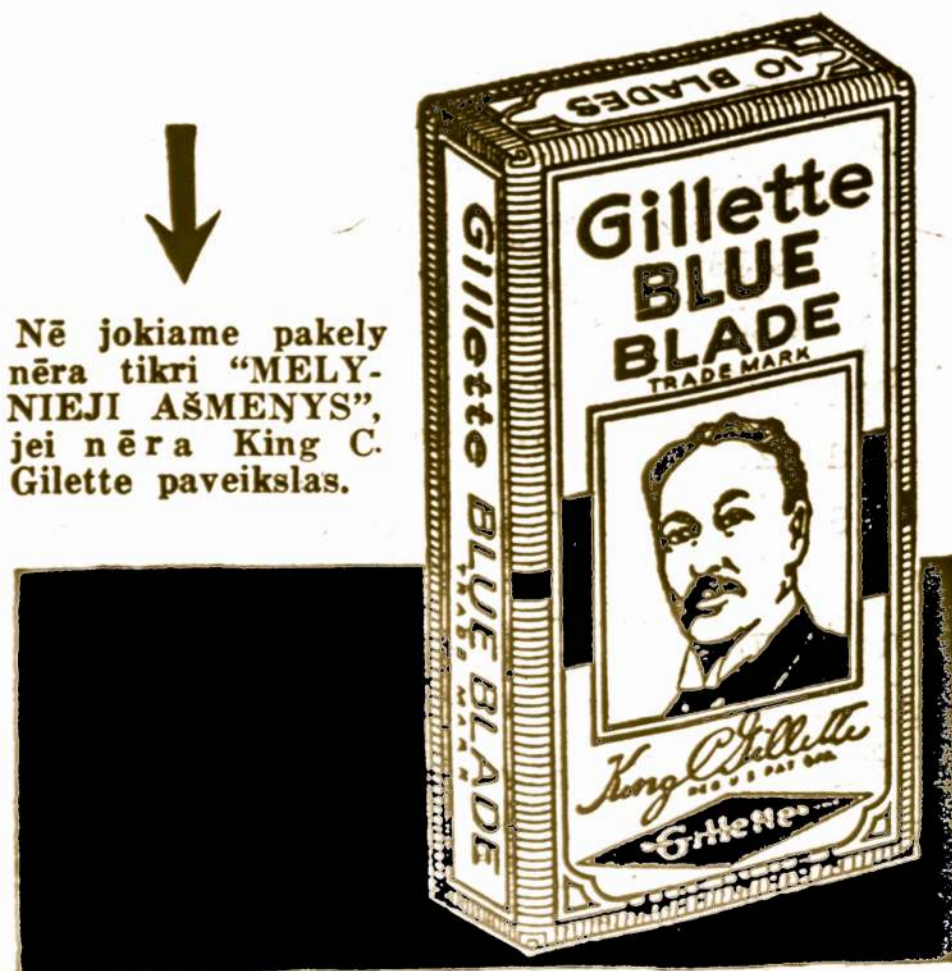
Visu trumpiausia Lietuvos Istorija yra parašęs buvęs “Vienybės” redaktorius, dabartinis Lietuvos Radio programos vedėjas New Yorke, Jonas Valaitis. Tai Istorija parašyta 1933 metais ir parduota po 25 centus. Jos jau mažai beliko neįparduotos, gi ją dabar parduodam tik po 25 centus. Taigi, kiekvienas lietuvis ją įsigykite. Ją perskaitysite per pusvalandį. Kadangi ji labai aiškiai parašyta, per tą laiką patirsite svarbiausius Lietuvos įvykius. Taupink pinigus į laiką!

Istoriją parduodame, mes, kreipkitės adresu:

Amerikos Lietuvis

14 Vernon St., Worcester, Mass.

PERSITIKRINKITE!



Nė jokiam pakely nėra tikri “MELY-NIEJI ASMENYS”, jei nėra King C. Gillette paveikslas.

Padarykite šitą persitikrinimą jeigu norite sutaupint pinigų. Nereikia Jums priimt musų nepamatuotą pareiškimą. Bukite patsai teisėju. Nusipirkite “Blue Blades” pakelį ir vartokite vieną ar du sulyginant su kitu metodu. Tas duos Jums galimybės persitikrint, kad “Blue Blade” peilukai duos patogesnių skutimų už kiekvieną centą, negu bile koks kitas skutimo instrumentas. Jūs neimate jokios rizikos darant šį persitikrinimą, nes “Blue Blade” peilukai turi gvarantiją, kad pinigai bus grąžinami jei nepatiks. Nusipirkite pake lį šiandien ir įsigysite didesnį patogumą ir tikrą sutaupinimą.

SVETIMTAUČIŲ KLAUSIMAI ATSAKYTI

NĖR JOKIOS PERMAINOS IMIGRACIJOS PADĖTYJE

Klausimas. Ar įvyko kokios nors permainos imigracijos padėtyje? Norėčiau parsitraukti savo vedusį brolių su šeima į Ameriką iš Lietuvos. Dabar jie negali reikalauti jokios pirmenybės po kvotos įstatymu, todėl noriu žinoti ar imigracija nors šiek tiek palengvinta pavelinti atvažiuojamą tokių ateivių?

Atsakymas. Imigracija iš Europos šalių beveik sustojus. Nėr jokių prmainų įstatyme, kuris reikalauja, kad Amerikos konsulai gerai išegzaminuotų norinčius atvažiuoti ir nuo jų sužinoti ar delei darbės Suv. Valstijose jie galėtų tapti visuomeniškomis unkenybėmis. Tavo brolis ir jo šeima negali gauti imigracijos vizos atvažiuoti ar timoje ateityje, tik jeigu jie gautų užtektinai pinigų juos užlaikyti bei darbo per ilgą laiką.

NELEGALISKAS ĮVAŽIAVIMAS PO KOVO 4 D. 1929 M. YRA PRASIZENGINIMAS

Klausimas. Kuomet ateivis sugautas dėl nelegališko atvažiavimo į Suv. Valstijas ar jį grasina tik išdeportavimas, ar ir kriminališkas persekiojimas?

Atsakymas. Tas priguli nuo dienos, kada nelegališkai įvažiavo. Visus, kurie atvyko nelegališkai po liepos 1 d., 1924 m., galima išdeportuoti, jeigu jie negali parodyti kada ir kuomet atvažiavo, kad buvo imigracijos aficeriaus išegzaminuoti. Tie kurie atvyko į Suv. Val. nelegališkai po kovo 4 d., 1929 m., ir gi gali būti kaltinami, nes įstatymas, kuris priimtas toje dienoje, aiškiai sako, kad nelegališkai įvažiavimas yra prasizengimas ir prasizengėjus galima nubausiti kalėjimu arba bausme, arba abejais, ir vėliaus išdeportavimu.

"PIRMOS" IR "ANTROS" POPIEROS

Klausimas. Atvykau į Suv. Valstijas prieš birželio 29 d., 1906 m. ir gerai pamenu dieną mano atvažiavimo ir vardą laivo. Ar aš galiu prašyti antrų popierių ar ar turiu išgauti pirmas popieras?

Atsakymas. Negali prašyti antrų popierių, jeigu neturi pirmų, ir tos pirmos popieros turi būti dvejų metų senumo. Imigrantai, kurie gali parodyti, kad jie atvyko čionais prieš birželio 29 d., 1906 m., ir čionais nuolat išgyveno nuo tos dienos, neturi turėti atvažiavimo sertifikato. Gal Tamsta sumaišė tai atvažiavimo sertifikata su pirmomis popieromis? Tau nereikia turėti atvažiavimo sertifikata, bet turi turėti pirmas popieras vientik žmonos, Amerikos piliečiai neturi turėti pirmų popierių. Kadangi tau nereikia išgauti atvažiavimo sertifikato, tai tik kaštus penkis dolerius, išgauti pirmas popieras; imigrantai, kurie atvyko po birželio 29 d., 1906 m. turi mokėti dešimt dolerių, kad išgauti pirmas popieras, tai yra, penki doleriai del atvažiavimo sertifikato ir penki doleriai del pirmų popierių.

ATVAŽIUOJANT Į SUV. VALSTIJAS PO KITA PAVARDE

Klausimas. Aš atvykau į Suv. Valstijas 1912 m., su mano pusbrolio pasportu. Aš taip dariau išsisukti iš militariškos tarnystės. Atsimenu vardą laivo, ant kurio atvažiavau ir dieną atvažiavimo ir atsimenu kad po mano pusbrolio vardu atvažiavau. Du m e n e s i a i atgal, kuomet aš prašiau pirmų popierių ir man reikėjo išgauti atvažiavimo sertifikata, man pasakė: — "kad kadangi atvažiavai po kita pavarde, turėsi išgauti užregistravimo sertifikata (po kovo 2 d., 1929 m. aktu) pirm negu gali tapti piliečiu. Aš neturiu dvidešimt dolerių, kuriuos pinigus reikalauja valdžia del tokio užregistravimo sertifikato. Ar ką galiu apie tai daryti?"

Atsakymas. Malonu Tamstai pranešti, kad nesenei įvyko permaina tose ypatingose regulacijose. Ateiviai, kurie atvyko čionais su kitomis pravardėmis prieš gegužės 22 d., 1918 m., kuomet pasporto aktas buvo priimtas, neturi išgauti užregistravimo sertifikatu ir ne svarbu, kad vartoją kitas pravardes, nes tas jų prasizengimas neperžengė jokių Suv. Valstijų įstatymų. Bet žmonės, kurie įvažiavo po priėmimo akto (kuris reikalauja, kad atvažiuojantieji ateiviai turėtų pasportus) gegužės 22 d., 1918 m., bet prieš birželio 3 d., 1921 m., jeigu vartoją kito žmogaus pasparta, turi išgauti užregistravimo sertifikata pirm negu jie gali išgauti popieras. Kitais žodžiais, jie užregistruoja savo atvažiavimą.

GININĖS KAIPŲ PILIETYSTĖS LIUDININKAI

Klausimas. Ar giminės gali būti liudininkais pilietystės reikaluose?

Atsakymas. Daug geriaus turėti pašalinius žmones kaip liudininkus pilietystės reikaluose. Nekuriuose naturalizacijos distriktuose artimos giminės net ir draudžiamos būti liudininkais, bet kiti distriktai pavelina. Jeigu tau sunku rasti liudininkų tarpe pašalinių žmonių, tai užklausk distrikto afiso, kur padavei aplikacija, ar giminės pavelintos būti naturalizacijos liudininkais?

LAUŽYMAS NRA KODEKSŲ

Klausimas. Jeigu darbininkas pasiūnia arba paduoda skundą apie laužymą NRA kodeksų ar jo darbdavys gali sužinoti jo vardą, arba, kitais žodžiais, vardą žmogaus, kuris padavė skundą? Ir kur galima gauti kopijas industriališko kodeksų?

Atsakymas. Jeigu vardai skundėjų būtų išduoti, jie pamestų darbus, todėl laikoma konfidenciališkai. Bet skunda reikia paduoti ant tam tikros oficiališkos blankos, kurią galima gauti iš pašto ir reikia paštui pasūsti distrikto afiso direktoriui, kuris veda tą darbą teritorijoje, kur darbdavys veda biznį. Nereikia prie skundų prisiekti, bet jeigu prisiekta prie notaro, tai suprantama, kad turės didesnės svarbos. Kopijas priimtų kodeksų galima išgauti

nuo distrikto skundų afiso, arba nuo Superintendent of Documents, Washington, D. C. už penkis centus už kiekvieną.

PINIGLAIŠKIŲ AUKŠCIAUSIA SUMA

Klausimas. Kiek galima pasiūsti pinigų pašto piniglaiškiu? Atsakymas. Aukščiausia suma yra \$100. Bet nėr aprubežavimo kaslink skaitlius išgautų piniglaiškių per dieną, tai yra išduotas skaitlius vienam žmogui. Jis gali per vieną dieną išsiimti tiek piniglaiškių kiek nori.

BANKŲ ČEKIŲ TAKSAI

Klausimas. Ar kiekvienas bankos čekis yra taksuojamas? Atsakymas. Taip, taksus ko lektuoja banka, kuri išduoda čekių knygtę ir kurios vardas juose atspaudintas. Bet šitas, specialis taksas išsibaigs liepos 1 d., 1935 m.

AUGŠCIAUSIO TEISMO TEISDARIAI

Klausimas. Ar man negalite paduoti vardus teisdarių Suv. Val. augščiausio teismo? Atsakymas. Charles Evans Hughes yra Augščiausio Teismo vyriausio teisdariu. Aštuoni sandraugai yra Willis Van Devanter, James Clark McReynolds, Louis Dembitz Brandeis, George Sutherland, Pierce Butler, Harlan Clark, Owen J. Roberts ir Benjamin Cardozo.

PILIETYSTĖS IR SENATVĖS PENSIJOS

Klausimas. Atvykau į Suv. Valstijas 1910 m. Aš išsiemiau savo pirmas pilietystės popieras 1916 m., bet niekad neprašiau antrųjų popierių, ir žinau, kad šiandien jau tos mano popieros be vertės, nes laikas išsibaigė. Esu suvirš 70 metų senumo ir noriu prašyti senatvės pensijos. Ar aš turiu vėl išsiimti pirmas popieras ir vėl laukti du metus prieš padavimo prašymo del antrų popierių, ar yra greitesnis budas? Ar mano žmona, kuri jau ir 70 metų gali prašyti pensijos?

Atsakymas. Gailestaujame, bet nepaisant kaip ilgai imigrantas išgyvenęs Suv. Valstijose, turi turėti pirmas popieras ir jis negali prašyti antrųjų popierių, arba pilnos pilietystės be pirmų popierių, ir tos popieros turi būti dviejų metų senumo. Jeigu tavo žmona nori prašyti Amerikos senatvės pensijos, ji turi, kaip ir Tamsta, pirmiaus įgti Amerikos pilietystę. Moteris pilietė turi tas pačias teises po senatvės pensijos įstatymu kaip ir vyras pilietis. Kaslink pensijų, vistiek reikia perskaityti pensijos įstatymą savo valstijoje. Nes valstijų pensijos įstatymai turi ypatingas reikalavimus.

FINLIANDIJA YRA VIENINTELĖ ŠALIS UŽMOKĖTI KARĖS PASKOLĄ PILNAI

Klausimas. Ar man galite paduoti karės paskolų pilną sumą, kiek kitos šalys kaltos Suv. Valstijoms? Katros šalys pilnai užsimokėjo?

Atsakymas. Svetimos šalys Suv. Valstijoms gruodžio 31 d., 1932 m., kaltos net \$11,786,484,000. Mažoji Finliandija, kuri skolinga Suv. Valstijoms net \$9,000,000 yra vienintelė Europos šalis užmokėti savo skola pilnai. Finų valdžia neprašė sumažinimo arba permainos jos skolos, bet tokia permaina buvo proponuota pačių Suv. Valstijų.

PENNSYLVANIJOS SENATVĖS PENSIJOS ĮSTATYMAS

Klausimas. Koki yra svarbiausi aprupinimai senatvės pensijos įstatymo, priimto nesenei Pennsilvanijos valstijoje? Atsakymas. Pennsilvanijos Senatvės Pensijos aktas priimtas prieš Naujus Metus aprupina pagelbos vargingiems žmonėms 70 metų amžiaus ir viršaus, kurie tik yra Suv. Val. piliečiai ir išgyvenę toje valstijoje per 5 metų. Bus mokama iki \$30. į mėnesį. Pinigai tam tikslui gauta nuo taksų nuo padavimo svaigiančių gėrymų. Įstatymą pildys valstijos ir vietiniai ofisai Mothers' Assistant Fund.

APSIVĖDIMAS PER TELEFONĄ NĖR LEGALIŠKAS

Klausimas. Skaičiau laikraštyje, jog Amerikos pilietis, apšvedė su moterimi, švedijoj gyvenančia per telefoną. Jis tą darė, kad ji galėtų nekvotinės vizos prašyti. Ji ketina atvykti į Suv. Valstijas. Ar ištikro galima dalykas apšvesti per telefoną ir kiek kaštuoja tokia ceremonija.

Lainer's

VYRŲ KOSTIUMAI
PLOŠČIAI
VIRŠUTINIAI ŽIPONAI

➤ **Dabar** ➔

DEL GREITO PATARNAVIMO PAŠAUKIT

5-5281

70c

Už tą patį Aukštos Rušies Valymo Patarnavimą kurį reikalautumet iš mūsų.

Centralinis Ofisas Dirbtuvė
73 Green gatvės Plymouth gatvės

Juokelių Rinkinys - "Juokis Su Pasauliu"

Surinko Arėjas Vitkauskas

Tai nebuvo visa; Velnius, staugdamas "Ho! Tebus Einšteinas", atstatė tai, kas buvo. (J. C. Squire). ("Boston Transcript").

Meilės ligonis sunėnas: "Dėde, koks geriausias budas sužinoti, ką ji mano apie mane?" Nevedęs dėdė: "Vesik ją, mano vaike". ("Manchester News").

Pietautojas: "Kaip tamstos vadinate šią medžiagą?" Padavėjas: "Dirbtinio vėžio sriuba, pone".

Pietautojas: "Gerai, pasakyk vedėjui, jog jis pertoli nuėjo su savo padirbinėjimu". ("Worcesters Times").

Gydytojas: "Duok tamsta savo vyrui penkius mažus šaukštukus šio mišinio kas vakarą prieš ėjimą gulti". Ligonio žmona: "Aš nebegaliu to padaryti, gydytojai".

Atsakymas. Apsivedimas telefonu ištikro įvyko pereinai gruodžio mėn. Nuotaka gyvena Stockholme, švedijoj, ir jos jautavėdis Detroito, Michigan. Ceremonija ėmė tik keturias minutes ir telefono kompanija reikalavo net \$47.50 už vartojimą telefoną. Bet nieko nereikėta ta ceremonija, nes Darbo Departamentas nutarė, kad tokis apšvedimas telefonu nebuvo legališku ir gal nuotaką neįleis į Suv. Valstijas, kaipo nekvotinė žmona Amerikos piliečiu.

MINIMUMO ALGŲ ĮSTATYMAI

Klausimas. Katros valstijos turi įstatymus minimumo algoms moterims ir nepilnamečiams vaikams?

Atsakymas. Per 1933 m. septintuos valstijos priėmė tokius įstatymus — Connecticut, Illinois, New Hampshire, New Jersey, New York, Ohio, ir Utah. Iš viso dabar yra 16 valstijų, kurios turėti tokius įstatymus, nes jau apat tu viršminėtų, devynios kitos seniau priėmė minimumo algų įstatymą — tos valstijos yra California, Colorado, Massachusetts, Minnesota, North Dakota, Oregon, South Dakota, Washington ir Wisconsin.

KNYGUTĖS APIE OBELIŲ AUGINIMĄ

Klausimas. Noriu pradėti obuolių sodą, ir norėčiau gauti informacijų apie obuolius ir jų visą auginimą ir priežiūrą. Kur man reikia kreiptis?

Atsakymas. Pasiusk prašymą į New York State College of Agriculture, Ithaca, New York. Ta kolegija turi keletą knygutėlių, kurios Tamstas bus naudingos. Jos yra Bulletin 233, "The Young Apple Orchard"; Bulletin E. 154, "Top Working and Bridge Grafting"; "Bulletin E. 189 "The Storage of Apples"; Bulletin E. 190, "Honey Bees for the Orchard" ir Bulletin 550, "Soils in Relation to Fruit Growing in New York". Galima gaut kopijas tų knygutėlių už dyką, tik pasiusk laišką į: Office of Publications, College of Agriculture, Ithaca, New York.

CENTURY OF PROGRESS VĖL ATSIDARYS 1934

Klausimas. Ar galite man pasakyti ar taisybė, jog "Century of Progress" vėl bus atidaryta 1934 m.?

Atsakymas. Pagal dabartinio plano, pasaulinė paroda vėl Chicagoje atsidarys 1934 m. birželio 1 dieną. Kelios korporacijos ir kompanijos jau padarė savo planus ir jau pasirašė po kontraktais del vietos 1934 m. Moksliškios parodos pasiliks kaip buvo. — FLIS.

Gydytojas: "Negalimas daiktas".

Žmona: "Bet mes teturime tik tris mažus šaukštukus". ("Lustige Kelner Zeitung").

Darbo vedėjas: "Kodel anas vaikas deda tokį labai ploną sluogsinį kalkinio mišinio?"

Muriniuko mokynis: "Paprati mo jėga. Jis dirbo sviestaduo nių pardavykloje". ("Pages Gaies", Yverdon).

"Jeigu tamstos žmona yra tokia pagunda, kodel tamsta nepersikiri su ja?"

"Aš negaliu".

"Kodel ne?"

"Ji paėmė pinigų namų reikalams šešioms mėnesiams iš anksto". ("Faun", Wien).

Šulcas labai kosėja ir guliovoje.

Žmona: "Brangusis, nebijok, bet tavo kosėjimas mane krikdo ir aš buvau nusiuntus jo ir jis yra čia".

Vyras: "O, pakviesk gydytoją čionai".

Žmona: "Ne gydytojas, gyvybės draudimo agentas". ("Ulke", Berlin).

"Ar tamsta tikrai žinai, jog ginamasis buvo girtas".

"Taip, tamsta teisėjau, aš mačiau, kaip jis kišo pensą į misijų dežutę ir paskui jis pažvelgė prie teismo namo į laikrodį ir skrido "Didysis Skotai"! Juk aš nustojau keturiolikos svarų svorio". ("Yolow Jacket").

"Yra smulkmenų gyvenime, kurios teikia mums daug rūpesčių".

"Taip, pereiną naktį aš gerai radau savo namus, bet negalėjau rasti rakto skylės". ("Le Rice", Paris).

"Ar tiesa, kad tamstos vyras kalba pats su savimi, kai jis yra vienas?"

"Aš nežinau — aš nesu buvusi su juo, kai jis yra vienas". ("Lustige Kelner Zeitung").

Studentas: "Ar tamsta esi kuomet nors girdėjęs apie laiko pėdsakus?"

Profesorius: "Žinoma, esu girdėjęs".

Studentas: "Tai iš kur tie pėdsakai, jeigu laikas lekia?"

"(Black and Blue Jay)".

Motina: "Tu turi nedaryti viso triukšmo ant laiptų — eik atgal ir nulipk žemyn gerai. Beti užlijo aukštyn ir gryžo betriukšmo".

Motina: "Taip, taip ir reikia mažai mergaitėi lipiti laiptais".

Beti: "Taip, aš nučiuočiau turklais šį kartą". ("Fliegende Blatter", Berlin).

Pavargęs vadovas: "Ledynas jau nunėšė žemyn".

Smalsi sena moteris: "Bet kam gi ledynai?"

Pavargęs vadovas: "Jie nuėjo atgal daugiau uolų". ("Nevada Desert Wolf").

Gydytojas: "Niekio tamstai nėra, tik nuovargis — tamstai reikalingas tik poilsis, geras poilsis".

Ligonė: "Bet, gydytojau, mano liėžuvis...".

Gydytojas: "Taip, ponai tik poilsis...". ("Buen Humor", Madrid).

Žmona (radusi vyrą ant miegamojo kambario aslos rytą): "Ar tamsta iškritai iš lovos, to nepastebėjęs?"

Vyras: "Taip, aš girdėjau, jog kažinkas krito, bet nežinojau, jog tai buvo aš pats". ("Nebelspalter", Zurich).

"Ką tamsta pamanei pirmą kartą pamačius didelį ledyną?"

Vėjavaike: "Kiek porcijų ledų būtų galima iš jo padaryti". ("Der Brummer", Berlin).

Mergaitė (šeimininkui, grįžusiam iš klubo): "Ponia dedasi savo dėžes, ji nori apleisti tamsta".

Šeimininkas: "Cit! Nei žodžio! Aš peranksti parėjau namo". ("Pele Mele", Paris).

"Šekspyras galėjo gyventi ilgiau".

"Kodel? Jo visi veikalai buvo baigti, kai jis mirė". ("Pages Daies", Yverdon).

Vyras: "Aš skaičiau laikraštyje, jog viesulas nušlavė visą miestelį Amerikoje per dvi minutes".

Žmona: "Pasakyk tą mergaitėi, jai reikia pusės valandos vieno kambario iššlavimui". ("Lustige Kelner Zeitung").

Žmona: "Kodel tu nenuperki man naujos suknelės? Ar aš tau nebrangi?"

Vyras: "Tu nebrangi, bet suknelės brangios". ("Der Brummer", Berlin).

"Aš išleidžiau apie 5,000 svarų sterlingų savo dukters išmokslinimui, o dabar ji rado ir ištekejo už jauno vyro su pajamomis tik 250 svarų sterlingų per metus".

"Gera, tai yra 5 nuosimčiai nuo tamstos kapitalo. Ko gi tamsta daugiau gali laukti šiais laikais?" ("Nottingham Evening News").

Aš bandau išgalvoti savo žmonai netikėtumą jos gimimo dienai".

"Niekio jai nedovanok — tas bus jai netikėta". ("Der Wahre Jakob", Berlin).

Šeimininkė: "Nupirk man tuziną kiaušinių ir žiurėk, kad būtų ką tik padėti. Kiekvienas kiaušinis turi būti su pažymėjimu dienos, kurioj padėtas".

Mergaitė (grįžusi): "Ar tie kiaušiniai geri, ponai?"

Šeimininkė: "Taip, šie yra geri".

Mergaitė: "Aš pasakiau jaunam žmogui krautuvėje, kad jie turi būti su pažymėjimu dienos, tai jis pažymėjo ant kiekvieno". ("Meggendorfer Blatter", Munich).

"Tėveli, mokytojas klausė apie tave šiandien."

"Tikrai?"

"Taip, jis sakė, kad norėtų žinoti, koks kvailys buvo mano tėvas". ("Der Lustige Sachse", Leipzig).

DIDYSIS LIETUVISKAS SAPNININKAS

JAU GATAVAS. Visi knygynai, knygų krautuvės bei pavieniai siųskite užsakymus tuojau.

Didysis Lietuviškas Sapnininkas yra papuoštas šimtais paveikslų. Savyje talpina 150 didelio formato puslapių, kuriuose aiškiai išguldė ir atspėja kiekvieną nors ir nepaprastai siausią sapną. Prie Sapnininko ena dar ir kiti Laimės Spėjimo Aprašymai.

Sapnininko kaina 75c. Užsiskant daugiau egzempliorių duodame nuosimtį. Pinigus siųskite Money Order arba doleriais.

Amerikos Lietuvis, 14 Vernon St.—Worcestery

Už \$30.50 Knygų Sarašas

KAS PIRKS ANT SYK TAM ATIDUOSIM

UŽ \$15

PADENGdami PERSIUNTIMO LĖŠAS

| | |
|---|--------|
| Zinynas — knyga žinių iš mikologijos, istorijos, etnografijos, geografijos, astronomijos, aritmetikos, medicinos, ir kitokių mokslo šakų; rinkinys visokių patarimų apie sveikatą, budus gydymo, vaistus, įvairių nurodymų amatininkams, ukininkams, šeimininkams, ir kitiems | \$2.25 |
| Iš Vėlių bei Vėlinių Gyvenimo, surinko Dr. J. Basanavičius | \$2.50 |
| Lietuvos Istorija, antra laida, su penkiomis žemėlapiis | \$1.25 |
| Tolimoj Padangėj Pasaulio Verpetuose, 200 eilių | \$2.00 |
| Didysis Sapnininkas, su paveikslais | 75c |
| Kuo Galim Tikėt Šiandien? Filosofiški Teologijos Klausimai ir Atsakymai | 25c |
| Keturios Ukiniškystės Knygos | \$1.50 |
| Napoleonas Bonapartas. Istoriska jo gyvenimo apysaka su paveikslu | 50c |
| Kišėninis Zodynėlis, Angliškai Lietuviškos kalbos | \$4.00 |
| Vilniaus Albumas su Lietuvos Istorija | \$1.00 |
| Keturios Juokų Knygos | \$1.00 |
| Lietuvių Kalbos Gramatika | 50c |
| Daktaras Kišėniuje | \$1.00 |
| Artimtikos Uždaviniai su paaiškinimais | 50c |
| Zymiausių Europos Tautų Istorija dalyvavusių Pasaulinėje Karėje | \$2.00 |
| Valgių Gaminimo Knyga | \$1.00 |
| Gyvulių Protas knyga | \$1.00 |
| Ben Hur Knyga. Apsaka iš Kristaus gyvenimo laikų | \$1.50 |
| Tarptautinės Esperanto Kalbos rankvedis | \$1.00 |
| Lietuvos Įstatymai. Apsakose | \$4.00 |

Pasirenkant bile knygų iš čia paduoto sarašo, tik nemažiau \$5.00, duosim 25-tą nuosimtį

Visais knygų reikalais, rašykite — Amerikos Lietuvis, 14 Vernon Street, Worcester, Mass.

MILLBURY ST. MARKET
152 MILLBURY ST. — KAMPAS SIGEL ST.
Telephone Dial 2-9390

KAKLO KAULO RIBSAS .. svaras **3c**

TAUKAI svaras **6c**

KIAULIENOS ŠLAUNYS . svaras **11c**

VERSIENOS KOJOS svaras **12c**

VERSIENA KEPIMUI ... svaras **6 1/2c**

ŠVIEŽIAI MALTA JAUTIENA . sv. **5c**

"ALLIED" MĖSOS KRAUTUVĖS
648 MAIN GATVĖS — WORCESTER, MASS.

Nupigintos Kainos Penktadienį ir Šeštadienį:

AVIENOS Kojos ir Šlaunys ... sv. **15c**

KIAULIENOS KEPENYS .. svaras **6c**

MĖSA KEPIMUI svaras **8 1/2c**

DEŠROS, Lietuviškos ir Lenkiškos **2 svarai 25c**

SUMALTA MĖSA **7 svarai 50c**

VERSIENA KEPIMUI svaras **6c**

SUDYTI LAŠINIAI svaras **6 1/2c**

"ALLIED MEAT MARKETS"

AUTOMATIŠKAI GRAJINANČIŲ PIANŲ IŠPARDAVIMAS

Visi puikūs panaujinti pianai — Jūsų pasirinkimas iš 10 puikių automatiškai grajinančių pianų nuo \$50.00 iki \$75.00.

Naudoti status Pianai ZEMA KAINA \$15.00

Užmokėk \$10. ir likusę sumą po \$2.00 kas savaitę

RCA VICTOR RADIO už labai sumažintas kainas. Šią savaitę turime par-davimui keleta Stromberg-Carlson Radio.

STEINERT'S
308 MAIN GATVĖS — WORCESTER, MASS.

Sanitariška Barbernė

Šioje barbernėje rasi geriausią patarnavimą ir už priemaniausią kainą. Taipgi mes užlaikome vaistų nuo plaukų slinkimo. Kreipkitės

JURGIS BABONAS
174 Millbury St. — Worcester

LUTVINO SVETAINĖ
Didelė svetainė su scena del Balių, Teatru, Vestuvių etc. Restorantas

Alus iš Krano Skanus Valgiai
South Park ir Front gatvių kamp. ELIZABETH, N. J.

— Sveikas gyvas brolai! — Kur eisim? — Na eisim pas Česną — gir-dėjau turi importoto gėrymo.

VILIAMAS ir ADOLFAS ČESNAI
90 Millbury Gatvės Worcester, Mass.

Čia gausit išsigert impor-tuotų gėrymų

PARSIDUODA NEDIDELIS UKIS

Dvidešimts-dviejų akrų ukis — pa-togi vieta — dvi karvės, arklys, vai-sių, bulvių ir visokių daržovių — kas tik reikalinga del gyvenimo. Parda-vimo priežastis yra, kad moteris pa-liko ir vienas negalio apdirbti ukį. Ukio kaina yra \$1800. parduodu greitai, nors tris kartus daugiau ver-tas. Visas informacijas galima gau-ti pas — A. Mattson, 39 Barclay gat-vės, antro aukšto, Worcester, Mass. (7-9)

"NEW-RYE" KEPYKLA
Tel. 6-4473
374-376 Windsor Ave. WILSON, CONN.

Nori Pirkti Ukę

Vienas lietuvis nori pirkti ma-žą ukę su namuku, daržu ir, kad būtų kokis vienas ar du akrai žemės, lietuviams apgyventoje vietoje, netoli miesto. Teirau-kitės Amerikos Lietuvis rašti-nėje 14 Vernon gatvės, Worces-ter, Mass.

Vietos žinios

Lietuvos Nepriklausomybės Paminėjimas Lietuvių Klubo Svetainėje

VVS skyriaus nepaprastas susirinkimas įvyko penktadienio vakare, Klubo žemutinėje svetainėje, prisiruošimui prie Lietuvos Nepriklausomybės paminėjimo. VV Sąjungos skyrius rengia didelį lietuvių suėjimą penktadienį, 7:30 valandą vakare, vasario 16-tą, Lietuvos Nepriklausomybės 16-kos metų sukaktuvių paminėjimui.

Vakaro programa bus įvairi, susidedanti iš prakalbų, muzikos, dainų ir teatro sušūsimo. Užkviesti sekantieji kalbėtojai: poetas Tysliava, Dr. Vaikšnoras, Dr. Zekus, Dr. Karpavičius, adv. P. Bublys, adv. A. Milleris, miesto viršininkas J. C. Mahoney ir kiti. Tai bus didelis ir tinkamas Lietuvos Nepriklausomybės paminėjimas.

Sekandčios draugijos ims dalyvumą Lietuvos Nepriklausomybės Paminėjimo surengime: S. L.A. 318 kuopa, šv. Kazimiero draugija, Birutės draugija, šv. Liudviko draugija, šv. Jurgio draugija, Lietuvių Ukėsų Klubas ir kitos. Surengimo komi-sijon įeina šie nariai: — J. Sker-niškis, A. Stoškus, P. Martišius, M. Žemaitaitis, P. Lapinskas, A. Katkauskas, A. Janušionis, J. Mozuraitis, J. Rautkys ir V. Va-latka.

Kviečiame visus bendrai lietuvius atsilankyti į šį išskilmingą rengimą. Įžanga desimtis centų suaugusiems, o vaikams už dyką. Maža įžanga yra ren-gimo išlaidų padengimui, už dyką. Korespondentas

Mirė Jonas J. Aliukonis

Jonas J. Aliukonis mirė penktadienio naktį miesto ligoninėje po neįtikėtina trumpos persi-saldymo ligos. Turėjo tikslai 42 metus amžiaus. 22 metus pra-gyveno Worcesterį. Jis paliko našlę Margaritą (Sinkevičiūtę) Aliukoniene; dvi dukteris — Marijoną ir Margaritą, broli Juo-zą, gyvenantį Lietuvoje; tris seseris, Leonorą gyvenančią Lietuvoje; Marijoną vietos gyventoją ir Veroniką, gyvenan-čią Spencery (Mass.).

Jonas Aliukonis buvo darbštas lietuvis, priklausė prie Lietuvių Ukėsų Klubo. Savo dukreles puikiai išauklėjo, išmokino griešt ant smulkos ir armonikos ir lietuviškuose parengimuose bei koncertuose jos nepatingi atsilankyti ir smagiai palinks-mint lietuvišką publiką.

5-tą dieną Vasario velionis iš namų (nuo 2 Grammont kelio) buvo nulydėtas į Aušros Vartų bažnyčią, už kurio velė buvo at-giedotos mišios ir iš ten, nuga-bentas į šv. Jono kapines ir pa-laidotas.

Kadangi Jonas Aliukonis bu-vo darbštas kliubietis, todėl ir Klubo nariai pasistengė jo ne-pamiršt. Ypatinai del jo lai-dotuvių pasidarbavo Jonas En-dzelis, kuris surinko \$10.00 del gėlių popuošimui velionio kar-što, aukavo daugiausiai patys klubičiai:

- A. Kavaliauskas 25c
- A. Kramilius 25c
- J. Melkunas 25c
- P. Jenulevičia 25c
- J. Raulinaitis 25c
- A. Geraitis 25c
- S. Lietuvninkas 25c
- V. Degutis 25c
- J. Žemaitis 25c
- V. Čiplijauskas 25c
- K. Bukota 25c
- Z. Martušis 25c
- Z. Butkevičius 25c
- K. Čenis 25c
- V. Bernota 25c
- J. Bunevičius 25c
- J. Dailys 25c
- J. Endzelis 25c
- J. Pupka 25c
- K. Skrickis 25c
- J. Klimas 25c
- J. Slivinskas 25c
- J. Simniškis 25c
- B. Juozaitis 25c
- J. Naveckas 25c
- J. Pigaga 25c
- B. Zavorskas 25c
- P. Skliutas 25c
- J. Klinsk 25c
- V. Česna 25c
- G. Arenta 25c
- M. Gražulis 25c
- J. Emkus 25c
- J. Babrauskas 25c
- M. Bruožys 25c
- F. Stepšis 25c

- A. Zaliauskas 25c
- J. Dirvelis 25c
- P. Lukas 25c
- Peter Zaichuk 25c

Viso suaukavo \$10.00

Jono Aliukonio laidotuvės bu-vo labai išskilmingos: daug auto-mobilių palydėjo, daugelis kviet-kų puošė jo karstą. Šeima, gi-minės ir draugai su ašaromis a-kyse palydėjo į šaltąją žemę sa-vo mylimą narį, dar ką tik pra-dėjusį gyventi ir rupintis savo šeimos ir draugijos reikalais. Tebunie jam lengva šios šalies žemelė. Korespondentas

Išpudingai Paminėjo Lietuvos Nepriklausomybės sukaktuves

Šv. Kazimiero parapijos lietu-viai ilgai atmins 16-tas Lietu-vos Nepriklausomybės sukaktu-ves, kaip vienas iš išpudingiau-sių. Ne dažnai tenka turėt tokių garbingų svečių kaip kun. Dr. Joną Navicką, artistą J. Babra-vičių, miesto majorą J. C. Ma-honey ir kitus. Svetainė buvo veik pilna žmonių, ypač matėsi daug jaunimo.

Paminėjimo programos vedė-jas buvo advokatas Antanas Milleris. Kalbėjo miesto majoras John C. Mahoney, kun. Dr. Jonas, Navickas, Marianapolis kolegijos rektorius ir kun. Au-gustinas Petratis, šv. Kazimie-ro parapijos klebonas.

Laikotarpiais pagrajino Wor-cesterio Lietuvių Benas, vado-vaujant J. Alavošiu. Šv. Kazimie-ro parapijos choras, vado-vaujant vargonininkui J. Žemai-čiui, padainavo lietuviškų dainų. Šv. Kazimiero mokyklos vaiku-čiai sulošė įdomų ir juokingą teatrėlį, kurs visiems patiko. Ypač sulošė gerai Juozukas Gra-žulis, kurs turėjo vieną iš svar-besnių ralių.

Juozas Babravičius, žymus dai-nininkas ir Lietuvos operos ar-tistas gavo galybės ovacijų nuo publikos. Publika negalėjo at-sigėrėt jo dainų. Kiti solistai buvo: Marijoną Paraliutę, kuri visus sužavėjo savo talentuotu balsu, Julė Roglūtė, Margarieta Delionienė ir Adelė Giraičiūtė.

Motiejus Pauliukonis Numirė Ramiai

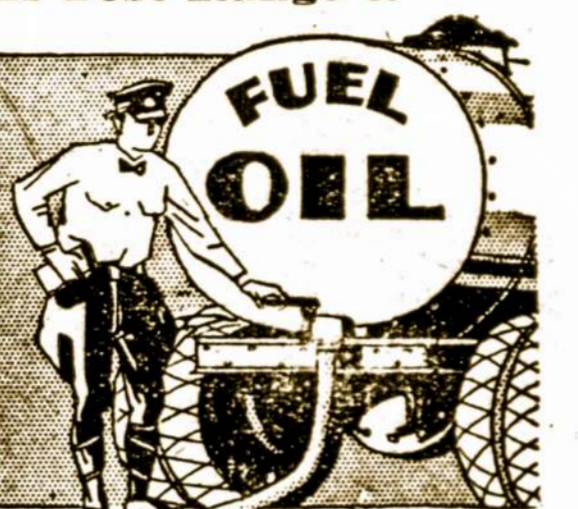
Motiejus Pauliukonis, kurs per pusę metų sirgo, penktadienio vakare applanė savo dukterį Anelę ligoninėje, bet per naktį nesijautė gerai. Iš ryto, šeimo-nos nariai negalėjo jo pažadint, jis buvo amžinai užmigęs. Motiejus Pauliukonis išgyveno Worcesterį per 40 metų. Jisai buvo nuoširdus žmogus, todėl ir visi šios kolonijos žmonės liu-dėjo, išgirdę apie jo mirtį. Ji-sai buvo vienas iš šv. Kazimie-ro parapijos organizatorių; pri-

THE GAY FAIR
RESTORANAS
NICK HARNEY, Savininkas

DEL REZERVUOTŲ VIETŲ PAŠAUKIT
TEL. DIAL 3-9965

52 GRAFTON STREET — WORCESTER, MASS.

Hi-Test Range & FUEL OIL



Millbury St. Coal & Ice COMPANY
Tel. Dial 2-7387 — Dial 3-3631

Visokios Rušies Angliai NAUJOS ANGLIJOS KOKSAI IR MELYNIEJI ANGLIAI, MUSŲ SPECIALIŠKUMAS

Aukštos Rušies Aliejus Pečiams ir Kurui

JONAS KIELA
441 Millbury St., Worcester, Mass.

Jurgis A. Arenta Atidarė

Naują Lietuvišką Užėgą arba "Tavern"

Šeštadienį, sausio 27-tą, 1934
31 Millbury g-vės, Worcesterį
Kampas Carpenter ir Millbury g.
Užlaikau Gero Alaus ir Viso-kios Degtinės

PRASAU VISŲ ATILANKYT

klausė prie šv. Jurgio ir šv. Ka-zimiero draugijų, SLA. 57-tos kuopos ir Lietuvių Ukėsų Klu-bo. Jisai palieka savo žmoną Elzbieta Jezavickiūtę Pauliuko-nienę dvi dukteris Anelę ir Izabelę; sunų Antaną; keturius brolius: Antaną Worcesterį; Juozą Kalifornijoje; Tamą ir Jo-ną Lietuvoje; dvi seseri Kotri-na Montvilienę ir Magdalena Gražulienę.

Laidotuvės įvyko antradienio ryte su išskilmingomis gedulingo mis mišiomis šv. Kazimiero bažnyčioje. Sekantieji emė dalyvumą laidotuvėse nuo šv. Kazimiero draugijos: Vacloas Balčius, Motiejus Jerusevičius, Stasys Mutusevičius, Jonas Jezavickas, Petras Gurevičius ir Liudvikas Dranginis. Atstovai nuo šv. Jurgio draugijos buvo Adolfas Tamulevičius, Pranas Stulgaitis, Antanas Grigaliunas, Niko-demas Stoškus, M. Ginkus ir Alekas Simakauskas. Karstą nešė: Jonas ir Bronius Gražuliai, Albertas ir Konstantinas Pauliukoniai, Vinas ir Edvardas Montvilai. Palaidotas šv. Jono kapinėse.

Ben. Mendelsohn
ADVOKATAS
390 Main St. Room 931-932
Worcester, Mass.
Tel. 5-3865 Res. 2-4233

DR. TESSMER
DENTISTAS
kambarys 206 — 306 Main St.
Telefonas 3-7365
Viršuj Iver Johnson's Sportininkų Daiktų Krautuvės

F. A. Vaišnora, M. D.
(VEIKSNER)
LIETUVIS GYDYTOJAS

OFISO VALANDOS:
Nuo 10—12 ryte; nuo 2—4 dienos ir nuo 6—8 vakare (Sėkmadieniais sulig susitarimo)
Tel. 5-7810
96 Vernon G-vės, Worcesterį

MESSIER'S DINER
Pabandykit Pas Mus Sykj Pavál-gyt ir Pasisvečiuot Naujai Įren-gtuose Budelėse.
49 Millbury Gatvės

Galandam Pliautuvus, Peilius ir Žirkles

ECONOMY REPAIR SHOP
KALVIAI
Musų Speciališkumas Tai Raktai, Įvairiom Spynom ir Automobiliam SULEIDZIAM GELEZIS
Kam. Lamartine ir Harding g-vių
Tel. 3-9294, Worcester

PETER BROS.

Apvalainios ANGLYS MALKOS
Medinės KOKSAI LENTOS
Anglyms ALIEJUS KURUI — PEČIAMS PEČIUKAMS

Geresnis Šildymas Už Pigesnę Kainą

161 WASHINGTON ST.
Tel. 3-7247

T. J. COONEY CO
PARINKTI ir IMPORTUOTI
Vynas — Degtinė — Alus
Pristatymas ir Patarnavimas už Dyką

Neskaitykite už Alaus Dėtes MES KALBAM LIETUVIŠKAI
Tel. Dial 2-9960
82 Millbury St. — Worcesterį

Parsiduoda Pianas

Pigus — Geras — Tinkamas Vaikams mokytis — Kartu ir gausit pia-no lekcijas. Kreipkitės —

J. VINICKAS
4 Penn Avenue — Worcester, Mass.

Nupiginta Kaina DEL PLAUKŲ KIRPIMO
Suaugusiems **25c**
Pirmadieniais ir Antradieniais Kitomis Dienomis po **35c**

VAIKAMS IR MERGAITĖMS Po **20c**

J. R. BARBER SHOP
200 Millbury St. — Worcesterį

MOTIEJUS A. CIVINSKAS
Vienintelis Lietuvių Graborius Worcesterį



Patarnauju laidotuvėm ir išran-da-voju automobilius įvairiems reika-lams už priemaniausią kainą. O 25 mylių atstume nuo Worcesterio, susisiekimo reikaluose, patarnauju už dyką. Kreipkitės — Tel. 5-5888
340 HARDING STREET

DR. SHAWMUTO

VASARIO MĖNESIO TAUPYMAI

Toki Nupiginimai Dantų Taisymų Kainų, Kuriąs Negalima Sulyginti!

Tikrai! — Musų Didžiausias Nupiginimai!
TIKTAI APRUBEŽIUTAM LAIKUI!

Paprastai \$40. Vertės
Dirbtini Dantys
NUPIGINTI \$16.50
IKI

Dantų Ištraukimas Be Skausmo
Su Gesu Arba Užsaldymu, Už Dantį **50c**

Paprastai \$50. Vertės
Dirbtini Dantys
SUMAŽINTA \$21.50
KAINA

Paprastai \$30. Vertės
Dirbtini Dantys
NUMUŠTA \$12.50
IKI

Darbas Gvarantuotas 15 Metams

DR. SHAWMUT, DENTIST, Inc.
536A MAIN STREET Slaugė Pagelbininkė DIAL 2-6810
Valandos: Pirmadienį, Trečiadienį ir Penktadienį, 9 val. ryto iki 8 val. vakaro
Antradienį, Ketvirtadienį ir Šeštadienį, 9 val. ryto iki 5:30 val. vakaro

Bukite Ištikimj Savg Dantims, Kitaip Jie Apvils Jus